

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

ครั้งที่ ๑๓๖ (สมัยสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๒๐

ณ ตึกอัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดคือร้อยไว้นับได้ประชุม ๒๗๖ คน

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีที่ปรึกษาที่มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ณขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งข้อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครอง
แผ่นดิน ครั้งที่ ๒/๒๕๒๐ (สมัยสามัญ) ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้
เพื่อท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๒๐ แล้ว มีท่านสมาชิกผู้ใด
จะขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีสมาชิกท่านใดขอแก้ไข
เพิ่มเติมก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุม สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ครั้งที่ ๒/๒๕๒๐ (สมัยสามัญ)

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ลำดับที่ ๑ กระทู้ถามของ คุณจักรชัย
จวิษเวชวัฒนา เรื่อง เงินค่าธรรมเนียมชาว เวียดนามที่ขอขึ้นทะเบียนการกระทรวง
พาณิชย์ ขอเชิญ คุณจักรชัย ครับ

นายจักรชัย จวิษเวชวัฒนา

ท่านประธานที่เคารพ ท่าน

LIRT

สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จักรชัย จริยเวชช์วัฒนา ขอตั้งกระทู้ถาม ตาม
 าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

ตามที่ทางราชการได้กำหนดเก็บค่าธรรมเนียมเข้าชม จากบรรดา
 พ่อค้าชาวที่จำหน่ายส่งไปยังต่างประเทศและทางรัฐบาลได้จัดแบ่งจำนวนเงิน
 ที่เก็บได้เหล่านี้ ให้แก่เทศบาลและสุขาภิบาลเพื่อนำไปทำประโยชน์ ในการ
 บำรุงท้องที่ให้เจริญก้าวหน้า ประชาชนจะได้อยู่อย่างสุขสบายแต่ส่วนราชการ
 อื่นซึ่งปฏิบัติราชการ เช่น เคียวกักตักไม่ได้เงินจำนวนดังกล่าวนี้ ทำให้
 ประชาชนทั่ว ๆ ไปข้องใจในการจัดสรรเรื่องนี้ จึงขอเรียนถามว่า

๑. เป็นเพราะเหตุใด ทราบจึงไม่จัดแบ่งเงินค่าธรรมเนียมเข้าชม
 ให้แก่ส่วนราชการอื่นบ้าง

๒. จำนวนเงินดังกล่าวนี้ทางราชการเก็บได้จาก บรรดาพ่อค้า
 ชาวในปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนเงินเท่าใด และจัดแบ่งให้แก่ส่วนราชการใดบ้าง
 ในอัตราร้อยละเท่าใด แต่ละส่วนราชการ ขอขอบคุณครับ

นายสุธี นาทวรทัต (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์)
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ
 ดังต่อไปนี้

การเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกในสมัยปัจจุบัน ซึ่งได้เก็บอยู่
 กับการส่งชาวออกไปต่างประเทศนั้น เป็นการเรียกเก็บ โดยอาศัยอำนาจ
 ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งประกาศใช้
 ตั้งแต่วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๗ เป็นต้นมา การใช้จ่าย การเรียกเก็บ อยู่ภาย
 ใต้กฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นกรมใครขออนุญาตท่านประธานสภา ที่จะ
 ชี้แจงพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อเป็นการตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ว่า การเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกได้มีบัญญัติไว้ความมาตรา ๑๑ แห่ง
 พระราชบัญญัติที่กำหนดให้กระทรวงเกษตร ๆ นำเงินค่าธรรมเนียม การส่ง

ออกที่เรียกเก็บส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกร เพื่อใช้ในกิจการ ความ
ที่กฎหมายฉบับเดียวกันนี้บัญญัติไว้ ซึ่งมีความในมาตรา ๑๘ กำหนดไว้ว่า
การที่จะนำเงินกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรไปใช้จ่ายจะต้องอยู่ภายใต้ วัตถุประสงค์
ประสงค์หลักสำคัญ ๓ ประการ คือ

หลักการแรก เป็นการส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม ชั้น
ต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร โดยจัดหาปัจจัยการผลิตต่าง ๆ เพื่อจำหน่าย ให้แก่
เกษตรกรในราคาอันสมควร ให้เกษตรกรกู้เพื่อการลงทุนในการผลิตและการ
จำหน่ายผลผลิตเกษตรกรรมชั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร ทำเป็นการจัดหาที่ดิน
ให้เกษตรกรเข้าทำกิน การจัดหากรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่เกษตรกร การ
ปฏิรูปที่ดิน การจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทำเป็นการอื่นใด อันจะก่อ
ประโยชน์ในการผลิตผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมชั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร รวมถึง
ส่งเสริมการผลิตวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเกษตรกรรม นี่เป็นหลักการที่
กำหนดไว้ในเรื่องของการส่งเสริมการผลิต

หลักการที่ ๒ เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินของกองทุน กำหนดไว้ให้
ใช้ในเรื่องการพยุงราคาผลิตผลเกษตรกรรมเบื้องต้น และผลิตภัณฑ์อาหารใน
ประเทศโดยซื้อหรือรับจำหน่ายผลผลิตเกษตรกรรมชั้นต้นและผลิตภัณฑ์อาหาร ใน
ราคาที่รัฐบาลกำหนด ขายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลภายในประเทศ และขายส่ง
ออกไปนอกราชอาณาจักรหรือดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ แก่
กิจการตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น นี่เป็นวัตถุประสงค์

หลักการที่ ๒ ในเรื่องการใช้จ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์
เกษตรกร

หลักการที่ ๓ กำหนดไว้ว่า ให้ดำเนินการที่จำเป็นและเร่งด่วน
เพื่อชดเชยภัยร้ายแรงต่อสิ่งแวดล้อมอันจะเป็นผลเสียแก่เกษตรกร การใช้จ่าย
เงินของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรก็จะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตตามที่ ระบุไว้
ในกฎหมาย มาตรา ๑๘ ตามที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วในการใช้จ่ายเงิน

ของกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรก็ขึ้นอยู่กับความควบคุมดูแล ของ คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย เช่นเดียวกัน คณะกรรมการชุดนี้มีท่านปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธาน มี ผู้แทนของหน่วยราชการอื่นรวมทั้งผู้แทนของเกษตรกรเข้าร่วม เป็น คณะกรรมการควบคุมการใช้จ่าย สำหรับเงินที่เก็บได้จาก ค่าธรรมเนียมการ ส่งออกในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๑๓ กำหนดไว้ ว่า "เงินรายได้ที่เก็บได้ในปี ๒๕๑๔ ให้นำส่งกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรร้อยละแปดสิบ และนำส่งงบประมาณแผ่นดินร้อยละสิบ" นี้เป็นข้อกำหนดสำหรับ ในปี ๒๕๑๔ นับตั้งแต่ในปี ๒๕๑๕ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน จะต้องนำส่งเข้า กองทุนสงเคราะห์เกษตรกรทั้งหมด เพราะฉะนั้นยอดที่เก็บได้ กระทรวงพาณิชย์ เป็นผู้เก็บและจะต้องนำส่งกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรนำส่งเข้าบัญชีที่เก็บไว้ ที่กระทรวงการคลัง แต่ทว่าเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์เพื่อ เกษตรกร เป็นผู้ควบคุมดูแลในเรื่องการใช้จ่าย และจะต้องใช้จ่ายตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ถามว่าได้มีการเก็บค่าธรรมเนียมการส่งออกได้เป็นเงินเท่าใด ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งเป็นปีที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ มีการเก็บค่าธรรมเนียม การส่งออก ออกได้เป็นวงเงิน ๑,๔๐๐ ล้านบาทเศษ ในจำนวนนี้คงที่กระดมได้ กราบเรียนไปใบทอนแรก ๘๐ เปอร์เซ็นต์ส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ๒๐ เปอร์เซ็นต์ส่งเข้างบประมาณเป็นรายได้ของแผ่นดิน ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ เก็บได้ทั้งหมดประมาณ ๑,๒๓๒ ล้านบาทเศษ จำนวนนี้ทั้งก่อน ส่งเข้ากองทุน สงเคราะห์เกษตรกรทั้งสิ้น สำหรับในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ เก็บได้ทั้งสิ้น ๔๒๔ ล้านบาทเศษ จำนวนนี้ก็เช่นเดียวกันนำส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรทั้ง สิ้น สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๐ จนถึงเดือนมิถุนายนที่ผ่านมาเก็บได้ ๔๔๖ ล้านบาทเศษ นำส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์เกษตรกรทั้งสิ้น กระผมขอ

เรียนตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแต่เพียงเท่านี้ครับ

นายจักรชัย จริยเวทวิชานา : ท่านประธานที่เคารพพะยอม
 ต้องขอกราบขอบพระคุณ าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ได้ กรุณา
 ตอบกระทู้ถามและให้ความสว่างเกี่ยวกับเรื่องค่าธรรมเนียบชั่วคราวที่รัฐบาล
 ได้จัดเก็บเงินแล้วก็นำออกไปใช้นั้น ที่กรมได้ตั้งกระทู้ถามก็เพราะเป็นห่วง
 มีชาวนาหลายจังหวัดยังโอดครวญกันว่าไม่ได้แก้ปัญหเกี่ยวกับเรื่องที่ดินทำกิน
 แล้วก็เรื่องราคาเช่าที่ผ่านมา ส่วนเรื่องซ้จกกันนั้น รู้ดีกว่าได้รับผลเช่าที่ควร
 แต่เรื่องที่ดินกับการขยุงราคานั้นรู้ดีกว่ายังไม่ค่อยได้ผลกรมใครจะขอกราบ
 ผากรัฐบาลชุกนี้ไว้ โดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าหากว่าไม่
 ช่วยกันอย่างแข็งขัน กรมก็เพื่อเหลือเกินว่าจะมีปัญหาเหมือน ๆ อย่างกับ
 ราคาน้ำตาลหรือราคาน้ำมัน เพราะฉะนั้นปัญหาเหล่านี้ กรมอยากจะเน้น
 กราบฝากเพราะว่าเป็นเรื่องปัจจัยสำคัญทางคานเศรษฐกิจของชาวไร่ชาวนา
 กรมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในอนาคตอันใกล้นี้ประเทศของเรา โดยการนำ
 ของ าพณา นายกรัฐมนตรีก็ได้เข้ากลุ่มอาเซียน แล้วก็จะรับปากกับค่าเกี่ยวกับ
 เรื่องข้าว ก็ยิ่งทำให้กรมเป็นห่วงว่า ชาวนั้นจะผลิตได้มากน้อยแค่ไหน
 แล้วราคาอาจจะขึ้นก็จริงลย แต่ว่าชาวไร่ ชาวนาก็ยังเป็นห่วงกันว่าเอาไป
 ขายหมดเสร็จแล้วเขาจะไม่มีข้าวกิน เรื่องเหล่านี้กรมคิดว่า รัฐบาลชุกนี้
 ก็คงจะไม่ได้นิ่งนอนใจ กรมขอกราบขอบคุณเท่านี้ครับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : กระทู้ถามลำดับที่ ๒
 ของคุณณรงค์ จิตติโกศา เรื่อง การพัฒนาการปกครองระบอบประชาธิปไตย
 ซึ่งเรียนถามนายกรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า
 นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ตอบกระทู้ถามนี้ติดราชการจำเป็น ไม่สามารถมาตอบ
 กระทู้ถามได้ ขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามไปเป็นวันศุกร์ที่ ๒๖ กันยายน
 พุทธศักราช ๒๕๒๐ การขอเลื่อนนี้ก็เป็นที่ไปตามขอบังคับ ข้อ ๑๑๔วรรคสอง
 ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

LIART

๑๐๐
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ๕.๑ คือการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย
พระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อโยธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท -
บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท
- พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมโนรมย์จังหวัดชัยนาท และ
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพ ๗-วังน้อย - สระบุรี-
โคกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก -
ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่ อำเภอพยุหะคีรี
อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๕๖/๒๕๒๐ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๒๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๔๔๔๖

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ ร่างพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายพระประแดง -
ลำโรง - บางปะอิน - อโยธยา - สิงห์บุรี - จันทนาท - บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี ใน
ท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอโกนารมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์ และ สายกรุงเทพฯ - วังน้อย - สระบุรี - โลกสำโรง
- ลพบุรี - จันทนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง -
เชียงใหม่ ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอ
โกนารมย์ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. .... ต่อ
สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น **พร้อมด้วยบันทึก**
หลักการและเหตุผล มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
ชานินทร์ กรชัยวิเชียร
(นายชานินทร์ กรชัยวิเชียร)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อมฤตยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท
บรรจบทางหลวงแผ่นดินหลายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท-พยุหะคีรี
ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอโมรณัม จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี
จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพ ฯ - วังน้อย - สระบุรี - โคกสำโรง
ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย
ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ
อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อัญญา - สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี และสายกรุงเทพฯ - ว่างน้อย - สระบุรี - โคกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนสระพยา - นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๑๑ เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง
 บางปะอิน - อยุธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑
 (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท
 อำเภอมนัสมาย จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และ
 สายกรุงเทพ ฯ - วังน้อย - สระบุรี - โครกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท
 นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี-
 นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์
 จังหวัดนครสวรรค์

พ.ศ. ....

.....
 .....
 .....

.....
 .....
 โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวง
 แผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อยุธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท
 บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท-
 พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอมนัสมาย

LIRT

จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพฯ -
 วังน้อย - สระบุรี - โลกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์-กำแพงเพชร
 ทาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี
 อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งได้ทำการสำรวจ
 เสร็จแล้วตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน
 พ.ศ. ๒๕๑๕

.....
 .....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน
 อโยธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี)
 ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอโมโครมย์
 จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพฯ -
 วังน้อย - สระบุรี - โลกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์-กำแพงเพชร
 ทาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอ
 พยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท
 อำเภอโมโครมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี อำเภอโกรกพระ
 อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้าง
 ทางหลวงแผ่นดินสายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน - อโยธยา -

LIART

๑๐๖

สิงห์บุรี - ชัยนาท - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอน
อำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี และสายกรุงเทพ ฯ - วังน้อย - สระบุรี
- โคกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - คาก
- ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ตามแนวทางหลวงที่จะ
สร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่
จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายบางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนสรพยา
นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๔๑๑ โดยมีแนวทางส่วนแคบที่สูกหกสิบเมตร และส่วน
กว้างที่สูกร้อยแปดสิบเมตรตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการ
อำเภอและตำบลที่ก่อสร้างวิมหรพยับนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สาย
 พระประแดง - สำโรง-บางปะอิน - อโยธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท -
 บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (พยุหะคีรี) ตอนอำเภอเมืองชัยนาท -
 พยุหะคีรี ในท้องที่อำเภอเมืองชัยนาท อำเภอโมนรมย์ จังหวัดชัยนาท และ
 อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ และสายกรุงเทพฯ - วังน้อย -สระบุรี
 - โลกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์ - กำแพงเพชร - ตาก
 - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์ ในท้องที่อำเภอพยุหะคีรี
 อำเภอโกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ อำเภอเมือง
 ชัยนาท อำเภอโมนรมย์ จังหวัดชัยนาท และอำเภอพยุหะคีรี อำเภอ
 โกรกพระ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

โดยมีเหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่จะต้องเวน
 คืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายพระประแดง - สำโรง - บางปะอิน -
 อโยธยา - สิงห์บุรี - ชัยนาท บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑(พยุหะคีรี)
 ตอนอำเภอเมืองชัยนาท - พยุหะคีรี และสายกรุงเทพฯ - วังน้อย-สระบุรี
 - โลกสำโรง - ลพบุรี - โลกสำโรง - ลพบุรี - ชัยนาท - นครสวรรค์
 - กำแพงเพชร - ตาก - ลำปาง - เชียงราย ตอนพยุหะคีรี - นครสวรรค์
 ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวเขตทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสาย
 บางปะอิน - นครสวรรค์ ตอนสรรพยา - นครสวรรค์ พ.ศ. ๒๕๑๑ เสร็จ
 แล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของ คณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดต้องการ
จะอภิปรายหรือไม่ครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญคุณหญิงนันทกา ครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : หวังใครกราบเรียนถาม
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า งบประมาณที่จะใช้ ในการก่อสร้าง
ทางหลวงสายนี้ใช้งบประมาณอะไร และกำหนดจะแล้วเสร็จภายในเวลาเท่าไร
ขอขอบคุณคะ

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ งบประมาณที่จะใช้สร้างถนน
สายนี้ได้ใช้งบประมาณ ถนนสายนี้ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อย
มา และมีการออกพระราชกฤษฎีกา มีคณะกรรมการปรองดองตลอดมา และ
ได้สร้างเสร็จแล้ว เปิดการจราจรแล้ว ได้ใช้งบประมาณแผ่นดินความคุ้มกับ
งบประมาณที่ได้กู้ยืมด้วย

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดจะขอ
อภิปรายอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีท่านผู้ใดขอ
อภิปราย ผมจะขอมติและครับ ก่อนจะลงมติขอกราบเรียนให้สภาทราบเสียอีกครั้ง
หนึ่งว่า ในเรื่องเครื่องลงคะแนนของเรานี้ ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญมาคุยหลายท่าน
และทดลองกันแล้วก็ปรากฏว่าไคยลดี นายช่างได้ให้ข้อสังเกตว่า เหตุที่มีการ
ขัดข้องในครั้งก่อน ๆ เป็นเพราะว่าเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ที่เราใช้ เป็นระบบ
สามัคคี คือว่าต้องใส่พร้อมกันหมดทุกท่าน ถ้าเชื่อว่าท่านผู้หนึ่งผู้ใดกดไปแล้ว
แล้วรีบปล่อย เครื่องทั้งหมดจะไม่ทำงาน ตัวเลขจะไม่ขึ้นครับ เพราะฉะนั้น
เวลาท่านเลขาธิการ ฯ ขอให้ลงมติละก็ขอได้โปรดกดแค่ตั้งไว้นาน ๆ จนกว่า
ตัวเลขจะขึ้น หรือจนกว่าท่านเลขาธิการ ฯ จะบอกให้เลิกกด ไม่อย่างนั้น

ก็จะชดของทั้งระบบ แล้วตัวเลขจะไม่ขึ้น บัดนี้ผมจะขอมติต่อที่ประชุมว่า จะเห็นชอบคือรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้ารับหลักการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมเห็นด้วย ถ้าไม่รับหลักการ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมคัดค้าน ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : โปรดเตรียมใช้สิทธิ โปรดใช้สิทธิ โปรดเลิกใช้สิทธิครับ

(มีสมาชิกกดปุ่มเห็นควรรับหลักการ ๒๑๘ คน กดปุ่มคัดค้าน ๑ คน กดปุ่มงดเว้นไม่ออกเสียง ๖ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการ เชิญครับ

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : รัฐบาลขอส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๘ วันตามข้อบังคับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : รัฐบาลขอส่งคณะกรรมาธิการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๘ วันตามข้อบังคับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เป็นอันว่าเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระ ๕.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ เลย - เชียงคาน ตอนชัยภูมิ - ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก่งทร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) แถลงเหตุผลครับ

วันที่ ๔๗/๒๕๖๐ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๖๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๔๔๔๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน คอนชัยภูมิ - ชุมแพ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน คอนชัยภูมิ - ชุมแพ พ.ศ. .... ต่อสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อโปรดเกล้าเสนอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชานินทร์ กรัยวิเชียร

(นายชานินทร์ กรัยวิเชียร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน

สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน

คอนชัยภูมิ - ชุมแพ

ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว

จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน คอนชัยภูมิ - ชุมแพ เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน

สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน

ตอนชัยภูมิ - ชุมแพ

ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอภูเขียว

จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลย - เชียงคาน ตอนชัยภูมิ -
ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก้งคร้อ อำเภอ
ภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งได้ทำการสำรวจ
เสร็จแล้วตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ -

LIRT

เลียบ - เชียงคาน คอนสวรรค์ - ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอ
คอนสวรรค์ อำเภอแก่งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ
จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา-
ริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ
อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก่งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอ
ชุมแพ จังหวัดขอนแก่น ให้แก่กรมทางหลวงตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทาง-
หลวงจังหวัด สายชัยภูมิ - แก่งคร้อ-ภูเขียว ซึ่งกำหนดไว้ในประกาศของ
ปฏิบัติ ฉบับที่ ๒๒๒ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และแนวทางหลวงที่จะ
สร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่
จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายชัยภูมิ - แก่งคร้อ - ภูเขียว - ชุมแพ คอน
ภูเขียว - ชุมแพ พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีแนวทางส่วนแคบที่สุดสามสิบเมตรและ
ส่วนกว้างที่สุดหนึ่งร้อยหกสิบสามเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้
ณ ที่ว่าการอำเภอและตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

คุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลบ - เชียงคานบตอนชัยภูมิ - ชุมแพ ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก่งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอเมืองชัยภูมิ อำเภอคอนสวรรค์ อำเภอแก่งคร้อ อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายสีคิ้ว - ชัยภูมิ - ชุมแพ - เลบ - เชียงคานตอนชัยภูมิ - ชุมแพ เสร็จแล้วสมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดจะขออภิปรายหรือไม่ครับ เชิญ

นายพิชัย สกุนตนาค : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นิตย์ สกุนตนาค จากจังหวัดชัยภูมิ กระผมไม่ได้อภิปรายอะไรครับ ในการออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างถนนเพราะว่าถนนได้สร้างเกือบจะเสร็จแล้ว เหลือก็ประมาณ ๑๐ กว่ากิโลเมตรที่ยังไม่เสร็จ แต่กระผมอยากจะขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมทางท่านประธานสภาว่า ไม่ทราบว่าเมื่อไรทางที่เหลือจะเสร็จครับ เพราะว่าได้ตัดมานานเหลือเกิน ระยะทางเพียง ๕๐ กิโลเมตร ใช้การก่อสร้างเกือบจะ ๕ ปีครับ เพราะว่าได้มีหนังสือร้องเรียนมากมายเหลือเกิน แม้กระทั่งท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมก็ได้ไปคุยด้วยตามมาแล้ว แค่นี้ครับที่กระผมขอถาม ขอบคุณครับ

คุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในเรื่องเส้นทางสายนี้ ตอนที่ผมไม่เสร็จนั้น ก็บริษัทเออีวิทยาทาณิชเป็นผู้ทำ สัญญาลิ้นสุดวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เพราะฉะนั้นที่ท่านถามคิดว่าเมื่อไรถึงจะเสร็จ คิดผมเองก็ได้แรงอยู่ตลอดเวลา แล้วก็ทราบถึงถึงจิตใจของประชาชนและของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพราะฉะนั้นคิดผมจะได้นำความนี้ไปเร่งรัดทางกรมทางหลวงแผ่นดินต่อไป เพื่อให้เป็นประโยชน์กับประชาชน คิดผมขอขอบพระคุณที่ให้กำลังใจ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดจะขออภิปรายอีกครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีท่านผู้ใดขออภิปราย ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้ารับหลักการ โปรดยกมุ่มเห็นด้วย ถ้าไม่รับหลักการ โปรดยกมุ่มคัดค้านนะครับ ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : โปรดเตรียมใจสิทธิ โปรดใช้สิทธิ โปรดเลิกใช้สิทธิครับ

(มีสมาชิกยกมุ่มเห็นด้วย ๒๑๔ คน ยกมุ่มคัดค้าน ๒ คน ยกมุ่มงดเว้นไม่ออกเสียง ๘ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็นอันว่า
ที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
กรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญครับ

คุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

LIRT

๑๑๖

รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุกการปกครอง กำหนดการแปรรุ้ตติตามขอบังคับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุกการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรรุ้ตติตามขอบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบด้วยตามที่รัฐบาลเสนอ

ระเบียบวาระ ๕.๓ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผูเสนอ)

วันที่ ๕๔/๒๕๒๐ วันที่ ๑๔ ก.ค. ๒๕๒๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๕๕๕๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่
รัฐมนตรี พ.ศ. ....

กรมเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราช -
บัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี พ.ศ. .... ต่อ
สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผล มาเพื่อให้โปรดเกล้าฯ เสนอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ประชุมปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชานินทร์ กรวีวิเชียร

(นายชานินทร์ กรวีวิเชียร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี

พ.ศ. ....

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายที่บังคับอยู่ในปัจจุบัน ได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ หรือการปฏิบัติงานขององค์การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐไว้มากมายหลายประการ มีทั้งราชการหรือกิจการที่มีความสำคัญน้อย เช่น การกำหนดเงินตอบแทนกรรมการรัฐวิสาหกิจ จนถึงมีความสำคัญมาก เช่น การอนุมัติการกู้เงิน หรือการช่วยเหลือจากต่างประเทศ รัฐบาลได้พิจารณาแล้วเห็นว่า อำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นบางประการถ้าได้มอบให้ เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคน เป็นผู้ปฏิบัติแทนคณะรัฐมนตรี จะทำให้เรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาถ้อยแถลง และคณะรัฐมนตรีจะมีเวลาบริหารราชการแผ่นดิน ตามนโยบายมากยิ่งขึ้น รัฐบาลได้พิจารณาถึงวิธีการปรับปรุงแล้ว เห็นควรกระทำในรูปให้มีกฎหมายให้อำนาจคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนหนึ่ง หรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ หรือการปฏิบัติงานขององค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐ แทนคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งจะ เป็นวิธีที่สะดวกและเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะกระทำในรูปแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นรายฉบับ เพราะกฎหมายดังกล่าวมีจำนวนมาก จึงจำเป็นตองตราพระราชบัญญัติขึ้น

LIART

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
"องค์การของรัฐบาล" หมายความว่าองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล

"กิจการของรัฐ" หมายความว่ากิจการของรัฐซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งกิจการนั้น

LIRT

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดให้คณะรัฐมนตรี เป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการหรือให้กรรมการพ้นจากตำแหน่งหรือกำหนดให้การดำเนินการใดซึ่งไม่รวมถึงการรับเงินช่วยเหลือ จากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศต้องได้รับความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือการกำหนดจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้ คณะรัฐมนตรีจะมอบอำนาจโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีและหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย เป็นผู้แต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการหรือให้กรรมการพ้นจากตำแหน่ง หรือเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดการดำเนินการนั้นแทนคณะรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การกู้ยืมเงิน การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าดำเนินการธุรกิจ ค่าเช่า ค่าบริการ การจำหน่าย อสังหาริมทรัพย์หรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ การออกพันธบัตร การเพิ่มหรือลดทุน การจัดหางบลงทุน การจัดให้มีป่าเหมี้ยงป่าอนุรักษ์หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการดำเนินการอื่นใดขององค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐ ต้องได้รับความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือการกำหนดจากคณะรัฐมนตรีก่อน คณะรัฐมนตรีจะมอบอำนาจโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้ให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดแทนคณะรัฐมนตรีก็ได้

ในการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีจะมอบให้นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีและหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังด้วยก็ได้

มาตรา ๖ การเปลี่ยนแปลง หรือการยกเลิกการมอบอำนาจตาม มาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นเหตุให้

คณะรัฐมนตรีพ้นจากความเป็นดีชอบร่วมกันตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๘ ผู้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้จะมอบอำนาจ
ต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

นายอัมพร จันทรวิจิตร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี พ.ศ. ....

โดยมีหลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรี

โดยมีเหตุผลดังต่อไปนี้ เนื่องจากกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ หรือการปฏิบัติงานขององค์การของรัฐบาลหรือกิจการของรัฐ ไว้มากมายหลายประการ มีทั้งราชการหรือกิจการที่มีความสำคัญน้อย เช่นในเรื่องการกำหนดเงินตอบแทนกรรมการรัฐวิสาหกิจ จนถึงงานที่มีความสำคัญมาก เช่น การอนุมัติการกู้เงินหรือการช่วยเหลือจากต่างประเทศ รัฐบาลที่พิจารณาแล้วเห็นว่าอำนาจหน้าที่ดังกล่าวข้างต้นบางประการถ้าได้มอบหมายให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ปฏิบัติแทนคณะรัฐมนตรี จะทำให้เรื่องที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาลดน้อยลง และคณะรัฐมนตรีจะมีเวลาในชั้นที่จะบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายได้มากยิ่งขึ้น รัฐบาลได้พิจารณาถึงวิธีการปรับปรุงแล้ว เห็นว่าควรจะทำในรูปแบบให้มีกฎหมายให้อำนาจคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ หรือการปฏิบัติงานขององค์การของรัฐบาล หรือกิจการของรัฐ แทนคณะรัฐมนตรีได้ ซึ่งจะเป็นวิธีที่สะดวกและเหมาะสมยิ่งกว่าที่จะกระทำในรูปแบบแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้องเป็นรายฉบับไป เพราะกฎหมายดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดขอ

LIART

อภิปรายหรือไม่ครับ เชิญคุณนาม ครับ

นายนาม พูนวิทย์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาม พูนวิทย์ กระผม เชื่อด้วยความบริสุทธิ์ใจว่ารัฐบาลได้เสนอกฎหมายฉบับนี้มาด้วยความมุ่งหมายเพื่อที่จะประหยัดเวลาของคณะรัฐมนตรี ดังที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงแล้ว แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กระผมก็ใคร่จะขอได้ให้มีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้กันด้วยความละเอียดรอบคอบ เพราะเหตุที่มีทั้งผลดีผลเสีย ผลดีก็มีอย่างที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้ว นอกจากนั้น กระผมยังมีความเห็นเพิ่มเติมว่ายังมีผลเสียอยู่อีกอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นการกระจายอำนาจของคณะรัฐมนตรีไปสู่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งนับว่ารัฐบาลมีจิตใจกว้างขวางอยู่เป็นอันมาก และเป็นที่น่าชื่นชมอย่างยิ่ง แต่ว่ากระผมได้พิจารณาถึงผลเสียแล้ว เป็นห่วงว่าจะมีผลเสียอยู่มากทีเดียวครับ คือ

ประการแรก กระผมรู้สึกว่าการกฎหมายฉบับนี้อาจจะเป็นช่องทางให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารราชการแผ่นดินได้ง่าย กระผมขอยกตัวอย่าง อย่าง เช่นที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงว่าในการกำหนดเงินตอบแทนกรรมการรัฐวิสาหกิจซึ่งท่านถือว่ามีความสำคัญน้อย สมมติว่าได้มีการมอบอำนาจให้กับรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง กระผมคิดว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นโดยที่เจ้ากระทรวงแต่ละคนอาจจะเอาใจกรรมการรัฐวิสาหกิจที่อยู่ในสังกัดของตนอาจจะกำหนดเงินตอบแทนให้กรรมการแต่ละแห่งมากน้อยต่างกัน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกัน แล้วก็อาจจะทำให้เกิดการสร้างค่านิยมหรือสร้างอิทธิพลในทางการเมืองขึ้นได้ เพราะว่ารัฐมนตรีบางท่าน โดยเฉพาะถ้าสมัยมีการเลือกตั้ง กระผมคิดว่าใคร ๆ ก็อยากจะเอาใจคนของคน เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางรัฐบาลถือว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ถ้าเป็นเรื่องใหญ่โตที่มีความสำคัญ อย่าง กระผมจะยกตัวอย่าง เช่นตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณายกประมาณได้บัญญัติไว้ว่า "การโอนเงินต่างประเภทกันนั้น ให้ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ มีอำนาจ

อนุมัติให้โอนได้ แต่ถ้าเป็นการโอนเงินจากประเภทหนึ่งไปยังประเภท เงิน
ราชการลับหรือใช้จ่ายในโครงการอันใหม่แล้ว ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี"สมมุติ
ว่าคณะรัฐมนตรีเกิดมอบอำนาจเหล่านี้ให้กับท่านนายกรัฐมนตรี หรือท่าน
รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงที่มีเงินราชการลับ เช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
กลาโหม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อย่างนี้เป็นต้น ผลจะเป็น
อย่างไรครับ ถ้าหากว่าเอาเงินที่ต้องใช้ในกิจการอื่นไปใช้ในราชการลับเพิ่ม
ขึ้น กระผมเชื่อ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่ารัฐบาลยุคปัจจุบันจะไม่เป็นเช่นนั้น ไม่ว่า
จะเป็นท่านนายกรัฐมนตรีหรือว่าท่านรัฐมนตรีผู้ใดก็ตาม แต่ว่าถ้าเราทวนไปดู
เหตุการณ์ในอดีตแล้วก็น่าจะเป็นห่วงว่าในอนาคตอาจจะเป็นเช่นนั้นได้ กล่าว
คือ ถ้าหากว่าปล่อย เปิดช่องให้มีการมอบอำนาจกันได้แล้วท่านนายกรัฐมนตรี
หรือท่านรัฐมนตรีผู้มีอิทธิพลในวงการคณะรัฐบาลก็อาจจะขอให้มอบอำนาจให้แก่
ตัวเขานั้นได้ กฎหมายในเรื่องนี้กระผมเชื่อว่าทุกท่านก็คงทราบว่ามีได้ไข่มัง
ศับแต่เฉพาะรัฐบาลนี้เท่านั้น จะไข่มังศับต่อไปอีกช่วงเวลานาน คือถึงรัฐบาล
อื่น ๆ ต่อไปด้วย ฉะนั้นกระผมจึงอยากจะขอให้ใคร่ครวญระวังในเรื่องนี้

ความเสียหายในประการต่อไปก็คือ กระผมเป็นห่วงว่าจะขัดต่อ
เจตนารมณ์ของกฎหมายต่าง ๆ ที่ใ้บัญญัติเอาไว้แล้ว ผู้บัญญัติกฎหมายต่าง ๆ
เหล่านั้นเห็นว่าการต่าง ๆ เหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตั้งกรรมการกั
ติ ถอดถอนกรรมการกัติ หรือการกระทำใด ๆ กัติ เห็นว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ
มนตรีจะต้องวินิจฉัยโดยถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ แต่มาบัดนี้เราจะบอกว่า ให้
คณะรัฐมนตรีพิจารณาเองว่าจะไร่สำคัญไม่สำคัญ กระผมคิดว่าเข็นจะไม่เป็น
การถูกต้อง และก็รู้สึกว่าจะเป็นการนอกแบบแผนที่เราเคยปฏิบัติกันมาตราบ
เท่าที่กฎหมายเรื่องนี้จะมืผลเท่ากับเป็นการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ เหล่านั้น
ทุกฉบับ จริงอยู่การแก้ไขกฎหมายนั้นเราอาจทำได้ แต่ว่าการแก้ไข
กฎหมายเราต้องเอากฎหมายนั้น ๆ มาอ่าน มาพิจารณาว่าควรจะแก้หรือไม่

ควรจะแก้ ไม่ใช่แก้โดยที่เราไม่ได้พิจารณากฎหมายนั้น ๆ กระผมเห็นว่า ถ้าได้มีการระบุชื่อกฎหมายต่าง ๆ ไว้แล้วละก็ กระผมจะไม่ติดใจประการใด เพราะนั่นแสดงว่าสถานีได้พิจารณากฎหมายต่าง ๆ เหล่านั้นแล้วว่า เป็นการสมควรจะมอบให้อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะมอบอำนาจให้กับรัฐมนตรี เจ้ากระทรวงหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการได้ กระผมเห็นใจคณะรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง ที่มีงานมากมายเหลือเกิน ไม่มีเวลาที่จะพิจารณางานสำคัญหรืองานที่เป็นกิจการใหม่หรือปัญหาเฉพาะหน้าได้ แต่กระผมคิดว่าน่าจะหาทางแก้โดยวิธีอื่นก่อนตามความคิดเห็นของกระผมนั้นทางแก้มืออยู่ทางหนึ่ง คือมีเรื่องหลายเรื่องที่ถูกกฎหมายไม่ได้บังคับว่าเป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีจะพิจารณา แต่ก็มี การเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา กระผมจะชักตัวอย่างงาย ๆ เช่นเมื่อเร็ว ๆ นี้มีรายงานจากคณะรัฐมนตรีว่าได้มีการเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้มีการชุกคลองกรองน้ำที่จังหวัดสมุทรสาครภายในวงเงินจำนวนประมาณ ๓ ล้านบาท กระผมเองคิดว่าไม่เกิน ๓ ล้านบาท หรือ ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อที่จะผูกพันให้สำนักงบประมาณตั้งงบประมาณให้ในปีใหม่นี้ เรื่องนี้กระผมคิดว่าไม่ว่าจะต้องถึงคณะรัฐมนตรี คือเป็นเรื่องระหว่างสภาพัฒนาเศรษฐกิจกับสำนักงบประมาณที่จะตกลงกันได้ ถ้าตกลงกันเองไม่ได้ เพียงท่าน นายกรัฐมนตรีก็น่าจะเป็นการเพียงพอแล้ว หรือแม้แต่ท่านรัฐมนตรีประจำ สำนักนายกรัฐมนตรีก็น่าจะสั่งการได้ หรือเช่นในเรื่องการจัดสัมมนาทาง วิทยาศาสตร์ ถ้ากระผมจำไม่ผิด เกี่ยวกับมนุษยชนหรือสิ่งแวดล้อมที่ อำเภอบักขงรัมย์ จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเรื่องเช่นนี้ก็คงขออนุมัติ รัฐบาลที่จะจัดให้มีการประชุมหรือสัมมนาขึ้น เรื่องนี้กระผมคิดว่า เพียง ท่านนายกรัฐมนตรีก็สั่งการได้ อย่างนี้เป็นต้น แล้วอีกเรื่องหนึ่งที่ กระผมจำได้ คือเรื่องของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเสนอให้มีการปรับปรุงกรรมการประสานงานการประถมศึกษา กระผมเข้าใจวง กรรมการชุกนี้กฎหมายไม่บังคับให้เสนอคณะรัฐมนตรีอย่างนี้เพียงพอ ท่านนายจ

รัฐมนตรีก็อาจจะสั่งได้ กระทบว่ถ้าหากได้พิจารณาตัดทอนงานต่าง ๆ ที่เคย
เสนอคณะรัฐมนตรีโดยที่กฎหมายไม่ได้บังคับออกเสียบางสิ่งบางอย่าง เอา
เฉพาะที่สำคัญจริง ๆ แล้ว กระทบเชื่อว่าจะประหยัดเวลาของคณะรัฐมนตรีได้
มาก หากกระทำด้วยวิธีนี้ไม่เพียงพอแล้วจำเป็นจะต้องออกกฎหมายมอบอำนาจ
เช่นว่านี้แล้ว กระทบก็ใครเสนอขอให้ออกกฎหมายในลักษณะที่การปกครองภาย
ลงไปเลยครบ ไม่ต้องแก้กฎหมายเป็นฉบับ ๆ เพียงแต่รวบรวมรายชื่อแนบท้าย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้นก็พอ เพราะนั้นแสดงว่าเราได้พิจารณากฎหมาย
นั้น ๆ แล้ว การที่จะมอบอำนาจโดยไม่ระบุชื่อกฎหมายนั้นกระทบรู้สึกว่าจะไม่
เป็นการถูกต้อง ขอพระคุณครับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดจะ
อภิปรายหรือไมครับ เชิญคุณจงกล ครับ

นางจงกล ศรีกาญจนา : ท่านประธานที่เคารพ ความจริง
เมื่อคืนดิฉันมีเรื่องที่จะพูดเหมือนกัน เกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนที่ดินเพื่อจะสร้าง
ทางหลวงนั้น ดิฉันขอพูดตอนนี้ได้หรือไม่คะ เมื่อก็มาไม่ทันคะ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่ได้ เรื่องนั้น
ผ่านไปแล้วครับ

นางจงกล ศรีกาญจนา : เกี่ยวกับที่ว่าด้วยการมอบอำนาจ
ของคณะรัฐมนตรีให้แก่รัฐมนตรีนั้นคะ ดิฉันขอกราบเรียนว่า ถ้าเมื่อท่านพูด
เป็น ๆ คุณเหตุผลก็คือห้รอก แล้วท่านก็คงนึกว่าไม่มีอะไรห้รอก ที่จริงแล้วดิฉัน
ขอกราบเรียนว่า ตามที่คณนามพูดนั้น ขอประธานโทมที่เอ่ยชื่อท่าน คงจะไม่
ต้องมีการให้ถอนกันอีก นั่นคือถูกต้องนะคะ ดิฉันเห็นด้วย ส่วนความคิดเห็นของ
ดิฉันนั้นไม่เห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ามอบอำนาจให้กับรัฐมนตรีคนใด
คนหนึ่งคนเดียวที่ดิฉันไม่เห็นด้วยทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นะคะ ถ้าเลือกแผ่นดิน
แน่วว่ากิจการนั้นไม่สำคัญจริง ๆ เช่นตัวอย่าง อย่างที่ท่านยกมา การกำหนด

เงินตอบแทนกรรมการรัฐวิสาหกิจหรืออะไรอย่างนั้นอันนี้คิดเงินเห็นด้วยที่ว่า เป็นงานซึ่งไม่สำคัญ แต่ท่านก็ไม่ควรจะมายกตัวอย่างชนิดที่ว่า ไม่ได้เรื่องอย่างนี้ นะคะ ความจริงแล้วเรื่องนี้คิดนั้นก็ขอแปรญัตติไว้แล้ว เรื่องเงินตอบแทน เงินอะไรของกรรมการรัฐวิสาหกิจนี่ถือว่าเป็นเรื่องจริงเรื่องนี้ไม่เป็นอะไร นี่ข้อ ๑

ข้อ ๒ ถ้าเป็นว่าให้อำนาจแก่รัฐมนตรีหลายคน ไม่ใช่คนเดียว นะคะ ถ้าคนเดียวคิดเงินไม่เห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ถ้าให้หลายคนพอพึงได้ ให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ทางที่ดีที่สภานี้คิดเงินถือว่าต้องเข้า ค.ร.ม. เป็นที่สุด เหมือนอย่างกับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้พูดเมื่อคืนนี้นั้น จริงๆอะไรที่ไม่สำคัญ นั้นท่านก็เลือกเพิ่มออกมาแต่เฉพาะที่ไม่สำคัญ แล้วก็ไปตั้งไว้ว่าอย่างนี้ ๆ อันนี้ไม่ต้องทำอะไรนะคะ คณะรัฐมนตรีท่านมีงานมากมายนักหนา ไม่ต้องทำ แต่ไม่ต้อง มาเปลี่ยนว่า จะมอบหน้าที่ให้เฉพาะคนนั้นคนนี้หรือเฉพาะคนใดคนหนึ่งนั้น ไม่เห็นด้วย นี่ข้อ ๒

ข้อ ๓ เหมือนที่ท่านประธานสภาท่านก็เคยพูด บอกว่าพวกเรา ก็เหมือนกัน สมาชิกต่าง ๆ ถ้าเผื่อว่ากระตือรือร้นเอง ๆ ช่วย ๆ หรือจะแปรญัตติ อะไรต่าง ๆ อย่างนั้นนะคะ อย่างนั้นก็สมควรจะเอาเข้ามาถามรัฐมนตรีท่าน ไปถามกันเอง อย่างนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้าเผื่อว่าอะไรไม่สำคัญ ท่านก็เต็ม ของท่านเองก็แล้วกัน แต่จะออกเป็นกฎหมายนั้นคิดเงินไม่เห็นด้วย

ข้อ ๔ อันนี้สำคัญมากนะคะ ขอกราบเรียนผ่านท่านประธานสภา ว่า อย่างที่ว่าทำไมไหว ทำไมไม่ได้ ทำไมหัน ท่านจะตกหลุมพรางนะคะ คิดเงิน ขอกราบเรียนว่า ท่านพูดอย่างนี้ไม่ได้ ท่านเกิดมาเป็นรัฐมนตรีแล้ว ท่านจะต้องทำได้ แล้วคิดเงินขอกราบเรียนอีกปีหนึ่ง ท่านคงจะไม่ว่าอะไรคิดเงินนะคะ เพราะคิดเงินเพื่อความจริง คิดเงินคนชื่อ รัฐมนตรีเวลานี้ ไม่ค่อยจะพอดีค่ะ ที่เรียกว่าอายุอานามพูดคุย ๆ ก็คือว่าไม่ค่อยพอดี ไม่กลาง ๆ ไม่ก็อ่อนเกินไป

เขี้ยว เขี้ยวมากเกินไปก็เกินไปนะคะ อันนี้ไม่อยากพูด เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อท่านเขาประชุมในคณะรัฐมนตรีนี้แบ่งกันแล้วละก็จะได้ ถ้าเผื่อแบ่งไปอย่างนั้นไม่ดีคะ เพราะว่าบางอย่างนั้นผู้ซึ่งอายุอ่อนเขี้ยววัยเกินไปก็อาจจะหุนหันพลันแล่น ส่วนที่ช้ากว่าตัวจะสูงงาก็ไหมนะคะ คือช่างมองม

ข้อ ๕ แน่ใจว่ารัฐมนตรีเกือบทุกคนต้องได้รับอำนาจที่สำคัญ ๆ ซงจะมีไม่สำคัญบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่ถ้าเผื่อว่าท่านแบ่งกันอย่างนี้ แน่ใจหรือคะ ท่านรัฐมนตรีทั้งหลายจะไม่ได้อำนาจสำคัญ ๆ หรือเกี่ยวกับผลประโยชน์ของประเทศชาติ อันนี้คิดันคิดว่าอาจจะไม่เป็นธรรมทั้ง ๑๐๐ เปอร์เซนต์ในการที่ท่านมอบอำนาจให้แก่คณะรัฐมนตรี แล้วท่านยังปล่อยให้ไปตัดสินใจคนเดียว ไม่มีใครหักท้วง ไม่มีใครจะเป็น ก.ข.ค. เสียหายแก่ประเทศชาตินะคะ

ข้อ ๖ อย่าเถียงว่ามีกฎหมายมาตรา ๗ ถ้าผิดพลาคอย่างใหญ่หลวงแล้ว ขอรับผิด ในมาตรา ๗ บอกว่า "การมอบอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุให้คณะรัฐมนตรีพ้นจากความรับผิดชอบร่วมกัน ตามรัฐธรรมนูญ" ไม่เป็นไรคะ เรื่องนี้ จริง ท่านจะมารับผิดชอบ ถ้าเผื่อว่าท่านทำอะไรผิด แต่ถ้าความผิดนั้นเป็นเรื่องของประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง อย่างมากท่านก็อาจจะออก และอะไรจะเกิดขึ้นแก่ประเทศชาติ เพราะฉะนั้นคิดันไม่เห็นด้วย เพราะว่าอะไรที่จะเกิดแก่ประเทศชาติหรือความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดแก่คณะรัฐมนตรีทั้งหมด แต่เดือดร้อนแก่ประชาชนต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจะเป็นการสายเกินแก้

สรุปแล้ว คิดันคิดว่าเรื่องนี้จะต้องพิจารณาอย่างที่ท่านสมาชิกว่าพิจารณาให้รอบคอบ การแก้กฎหมาย การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย การอะไรอย่างนี้ ไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งซึ่งจะทำใ้ง่ายดาย ๆ แล้วก็เห็นว่าเขียนไว้ไม่กี่หน้าก็มักจะผ่าน ๆ ไป คิดันไม่เห็นด้วยเป็นต้นขาดที่ท่านทำเช่นนี้ เพราะฉะนั้นก็คงอยู่ในแบบที่ว่าศักดิ์ค่านเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซนต์คะ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้แล้ว กระผมรู้สึกหนักใจและเป็นห่วง คือกฎหมายที่เขาออกใช้ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาในข้อบัญญัติที่แล้ว ๆ มา ข้อกฎหมายนี้ก็ยังไม่ทราบว่ากฎหมายอะไรบ้าง ที่เขาบัญญัติไว้เช่นนั้น มันเป็นหลักเจตนาารมณ์ของกฎหมายที่สภาก่อน ๆ ได้ออกไว้ให้เป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี และรัฐบาลจะมาออกกฎหมายฉบับนี้ล้างกฎหมายฉบับก่อน ๆ เกี่ยวกับอำนาจอันนั้น เพื่อจะมอบอำนาจให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ กระผมว่าเป็นการกระทำที่เรียกว่าล้างกฎหมายที่ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีในกฎหมายเหล่านั้น ซึ่งกระผมเองก็ยังไม่รู้ว่ากฎหมายใดบ้างที่ท่านจะไปมอบเช่นนั้น ซึ่งเป็น การไม่ถูกต้องหลัก ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง รัฐบาลเคยแถลงว่าจะยึดหลักการประชาธิปไตย คำว่า "ระบอบประชาธิปไตย" คือเสี่ยงข้างมาก ในการที่กฎหมายบัญญัติว่า "ให้เป็นอำนาจคณะรัฐมนตรีนั้น" ก็ต้องการเสี่ยงข้างมากในการพิจารณา ท่านอย่านึกเพียงแต่การกำหนดเงินตอบแทนแก่กรรมการรัฐวิสาหกิจ เป็นเรื่องเล็ก เงินทุกบาททุกสตางค์ของรัฐบาลเป็นเรื่องใหญ่แม้แต่งบประมาณ มาทศเดียวเราก็จะต้องรับผิดชอบ การกำหนดเงินให้แก่กรรมการรัฐวิสาหกิจก็ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ท่านจะไปมอบให้รัฐมนตรีพิจารณาโดยไม่ได้อาศัยเสี่ยงข้างมากของคณะรัฐมนตรีนั้น กระผมก็เห็นว่ายังไม่ถูกต้องที่เขาบัญญัติไว้แล้ว การที่จะมอบให้รัฐมนตรีคนเดียวหรือหลายคนนั้นก็เป็นที่สังเกตที่เรียกว่าท่านจะรับผิดชอบอย่างไรก็ตามเถอะ ก็ไม่ดีกว่าคนหลายคนที่จะช่วยกันพิจารณาในปัญหาที่มาสู่คณะรัฐมนตรีตามที่กฎหมายนั้นบัญญัติ ท่านจะอ้างว่ามึงงานขึ้นไปสู่คณะรัฐมนตรีมาก ก็มีทางแก้ อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้ว

อีกประการหนึ่ง ท่านอาจจะแก้ไขโดยวิธีให้ตั้งอนุกรรมการหรือ คณะกรรมการพิจารณาจากส่วนกรองคู่เสียก่อนให้เหมาะสม แล้วมาสู่คณะรัฐมนตรี

อีกครึ่งหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่า เป็น กฎหมายครอบ
 จักรวาลกฎหมายอื่น ๆ ที่มีบัญญัติไว้ ซึ่งสภานี้ไม่สามารถจะรับรู้ได้โดยว่าเป็น
 กฎหมายที่มอบให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาว่ามีอะไรบ้าง แล้วท่านจะเอากฎหมาย
 ฉบับใหม่มามอบอำนาจให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนก็ได้ ซึ่งเป็นกรณีที่
 สภานี้จะเสี่ยงต่อความรับผิดชอบ โดยปกติสภานี้ก็ให้การสนับสนุนแก่รัฐมนตรีเป็น
 อย่างยิ่งอยู่แล้ว และรัฐบาลนี้ก็ เป็นรัฐบาลที่เรียกว่ามาจากรูปแบบปฏิรูป การ
 ไร้ความหวังหรือไม่ไร้ความหวัง สภานี้ก็ไม่มีทางที่จะกระทำได้ เพราะฉะนั้นการที่
 จะทำอะไรที่จะนำร่องให้ไปสู่ระบอบประชาธิปไตยนั้น ขอได้โปรดท่านอย่าละ
 เสี่ยง เพราะฉะนั้นการพิจารณาเสี่ยงข้างมาก คือคณะรัฐมนตรีนั้นก็ถือว่าเป็น
 ระบอบประชาธิปไตย เมื่อโหวตเกินกว่าครึ่งตามที่กฎหมายบัญญัติไว้จึงเป็นการ
 ที่ชอบและถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้รัฐบาลหมทวนในกฎหมายฉบับ
 นี้เสียใหม่ ไม่เสียหายอะไรเลยครับ ที่ท่านจะถอนไปหากงานมาก ท่านก็ตั้ง
 คณะกรรมการไปพิจารณาแต่ละเรื่องก็เสนอเข้ามาตามระเบียบวาระวันหนึ่งไม่
 พอ ประชุมกลางคืนก็ทำได้ ซึ่งงานจะได้เป็นไปตามกฎหมาย กระผมหนักใจ
 เหลือเกินว่า สภานี้จะไปออกกฎหมายฉบับนี้ต่างกฎหมายที่เขาออกไว้ก่อน ๆ
 ซึ่งไม่ทราบว่า เป็นกฎหมายอะไรบ้างซึ่ง เขาบัญญัติไว้เป็นอำนาจคณะรัฐมนตรี
 แล้วนี่ไปล้างเลยว่ามีมอบก็ได้ฉบับไหนก็ได้ ซึ่งเป็นกรที่สับสนหวั่นตามมอบอำนาจ
 ให้กับรัฐบาลไปโดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ จะเป็นการเสี่ยงและขัดต่อหลัก
 ระบอบประชาธิปไตย คือให้มอบอำนาจไปรัฐมนตรีคนเดียวหรือหลายคน ไม่
 ใช่เสี่ยงข้างมาก จริงละ ท่านไร้ความหวังกัน แต่ว่าหากจะประชุมในคณะรัฐ
 มंत्रीแล้วก็มีความเห็นที่แน่นอน มีเหตุผลและกฎหมายฉบับนี้ชัดเจนน่าพอใจอย่าง
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณนามโคกกลางไว้ จะขัดกับเจตนารมณ์กฎหมาย
 เหล่านั้น กระผมเป็นห่วง แล้วอยากจะกราบเรียนว่า สภาไม่เคยออก
 กฎหมายเช่นนี้เลยครับ เพราะฉะนั้นขอรับรองท่านลองใคร่ครวญให้หนัก ถ้าไม่

จำเป็นจริง ๆ ก็ถอนไป แล้วก็แยกความรับผิดชอบตามกฎหมายบัญญัติไว้ ถ้าเรื่องใดเรื่องเล็กท่านก็แก้เฉพาะเจาะจงกฎหมายเรื่องนั้น ๆ เข้ามา จะได้รู้เรื่องกันว่าเป็นกฎหมายอะไรบ้างที่ท่านจะขอแก้มอบอำนาจได้ ทั้งนี้และทั้งนั้นกระผมก็อาจจะเป็นคนเป็นประโยชน์ด้วยกันทั้งรัฐบาลและสภา

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ก็โดยเหตุที่ว่าจากประสบการณ์ที่กระผมได้รับราชการมา เรื่องอะไรทำอะไรก็เข้าคณะรัฐมนตรี จนกระทั่งเข้าหน้าที่ประจำนี้เห็นว่าเรื่องควรจะเร่งก็รีบช้า ความจริงกระผมว่านี่ขังน้อยไปควรจะมีมอบอำนาจให้มากกว่านี้ด้วยซ้ำไป จะยกตัวอย่างเรื่องที่ซ้ำให้เห็นได้คือคดีเจเน็คคือ เช่นในเรื่องเหรียญชัยสมรภูมิของทหารที่ไปสงครามเอเชียบูรพาซึ่งอยู่ที่ ๆ คณะรัฐมนตรีในสมัยหนึ่งก็ลงมติว่าให้ขอลดเสียที่ ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยแพรแถบเหรียญชัยครั้งนั้นไม่ได้กำหนดเวลาไว้ว่าจะให้ขอเมื่อไร ขอเมื่อไรก็ได้ แต่คณะรัฐมนตรีในสมัยหนึ่งก็ลงมติว่าให้ขอลด และต่อมาเมื่อปีกลายนี้กระทรวงกลาโหมพิจารณาเห็นว่าไปรอนสิทธิเขาก็ไม่ควร จึงเสนอเรื่องมายังคณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณาอนุมัติให้ขอพระราชทานได้ต่อไป ซึ่งกระทรวงกลาโหมได้เสนอมาตั้งแต่เดือนมกราคมปีนี้ ปีไม่รู้ก็เดือนแล้ว ยังไม่ได้ผ่านออกไป อันนี้กระผมขออ้างท่านปลัดกระทรวงกลาโหมซึ่งนั่งอยู่ในที่นี้เป็นพยานได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเรื่องต่าง ๆ นั้นน่าจะมอบให้มากกว่านี้ ไม่อย่างนั้นก็กลายเป็นว่ารัฐมนตรีแต่ละคนนั้นไม่ได้มีความรับผิดชอบเลยอยู่ที่ ๆ อีกสักก็โยนมาให้คณะรัฐมนตรี ในที่สุดท่านก็บอกว่าไม่มีเวลา และเรื่องควรจะเร่งได้ก็กลับช้า อย่างเรื่องที่กระผมได้ยกตัวอย่างมาเมื่อคืนนี้และกระผมเห็นว่าควรจะมีมอบให้มากกว่านี้ด้วยซ้ำไป แต่ว่าจะมอบแค่ไหนนั้นก็ขอได้กรุณาไปพิจารณาอีกทีว่าควรจะมีมอบเรื่องอะไรบ้าง แต่สำหรับเรื่องนี้ กระผมขอสนับสนุน ขอพระคุณครับ

นายพิศาล มัลลศาสตร์สาทร : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมเองตอนนี้ยังไม่ค่านะครับ แต่กระผมจะขอเสนอเป็นแนวความคิดให้ท่านสมาชิกที่เคารพได้พิจารณา ๓ ประการใหญ่ ๆ คือ

ประการที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเพียง ๕ มาตราเท่านั้น แต่ว่าพระราชบัญญัติซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรี กำหนดไว้เดิมนั้นมีเป็นจำนวนมากหลายฉบับ ซึ่งกระผมคิดว่าแม้กระทั่ง ท่านรัฐมนตรีที่นั่งอยู่ข้างหน้านี้อาจจะจาระโนไม่ได้ว่ากฎหมายที่มอบอำนาจให้คณะรัฐมนตรีนั้น มีอะไรบ้าง แล้วกฎหมาย ๕ มาตรานี้จะไปลบล้างกฎหมายตั้งหลายฉบับ แล้วก็กำหนดขอบเขตหน้าที่อย่างมากมายนั้น กระผมว่าต้องพิจารณาให้ละเอียดพอสมควร มิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นอย่างกับสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้เสนอไปแล้ว เป็นร่างพระราชบัญญัติที่คลุมเครือแล้วก็ไปล้างพระราชบัญญัติเก่า ๆ ที่มีมากมายนั้นซึ่งไม่ควรจะกระทำ แล้วด้วยเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ โดยข้อเท็จจริงแล้วก็มีกฎหมายหลายอย่างหลายประการที่ได้ให้อำนาจไว้ แล้วก็สามารถที่จะทำได้ด้วยไม่จำเป็นที่จะต้องมาออกกฎหมายสั้น ๆ แต่ว่ารวบรวมอำนาจไว้จนหมดสิ้นอย่างนี้ กระผมว่าทำได้ยากในขณะนี้ พระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ได้ให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีนั้น กระผมว่าชอบที่คณะรัฐมนตรีจะมอบอำนาจให้แก่ใครก็ได้ อย่างกระผมเองในฐานะที่กระผมเป็นข้าราชการพลเรือนนั้น เรามีกฎหมายใหญ่ ๆ อยู่ ๒ กฎหมาย คือ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ก็สามรถที่จะให้ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะมอบภารกิจให้แก่ใครไปกระทำก็ได้ แล้วในขณะที่ผู้บังคับบัญชาก็จำเป็นที่จะต้องรับผิดชอบต่องานที่ตัวเองมอบนั้น เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับเก่า ๆ ซึ่งได้ให้อำนาจแก่คณะรัฐมนตรีนั้น โดยเจตนารมณ์ของกฎหมายแต่ละฉบับก็น่าจะเป็นอย่างนั้นคือ คณะรัฐมนตรีจะต้องรับผิดชอบ ถึงแม้ว่าจะมอบหมายไปแล้วประการใดก็ตาม

หรือไม่ก็ตาม ขณัรัฐมนตรีก็ต้องรับผิดชอบอยู่ดี นี่คือเหตุผลประการที่ ๑

ส่วนประการที่ ๒ ก็คือมาตราแนวว่ารัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วก็จะกลายเป็นแบบฉบับต่อไปว่า เอ๊ะ ก็ในเมื่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นสถาบันการปกครองที่สูงที่สุดนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความหมายเพื่อที่จะมอบอำนาจหน้าที่แล้ว แล้วผู้ปฏิบัติในระดับกระทรวงหรือในระดับส่วนภูมิภาคนั้น จำเป็นต้องมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งหรือที่จะต้องไปมอบอำนาจ จะตองออกเป็นพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็จะเป็นแบบฉบับ ถ้าท่านออกแบบฉบับอย่างนี้ในที่สุดก็จะเป็นการขาดกฎหมายซึ่งอยู่ในระดับต่ำต่อไปอีก อย่างกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก็ตาม กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนก็ตาม ก็ต้องไปออกกฎหมายอีกฉบับหนึ่งอย่างนี้ จะต้องให้อธิบดีมีอำนาจมอบหมายตามพระราชบัญญัติหรือปลัดกระทรวงมีอำนาจมอบหมายตามพระราชบัญญัติ นี่ก็เป็นข้อหนึ่ง ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าหากท่านวางแบบฉบับอย่างนี้แล้ว การที่จะต้องออกกฎหมายระดับรองลงไป ๆ ก็จะต้องเป็นพระราชบัญญัติอีก แล้วสมควรหรือที่จะออกพระราชบัญญัติ เพราะกฎหมายอื่นก็ให้อำนาจแล้วที่จะพึงกระทำได้

ประการที่ ๓ ก็คือว่า เรื่องการรับผิดชอบนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากมองตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านสมาชิกสภาในฐานะที่เป็นผู้บริหารงานในฐานะนิติบัญญัติก็คงถือว่า เป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย เพราะฉะนั้นการออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็หมายความว่า เราขอมอบ คณะรัฐมนตรีสามารถที่จะมอบอำนาจให้ใครก็ได้ รัฐมนตรีคนนั้นรับผิดชอบ คณะรัฐมนตรีไม่ต้องรับผิดชอบอีก ในกรณีอย่างนี้สมควรหรือไม่ที่จะออกกฎหมายเพื่อจะไม่ให้คณะรัฐมนตรีทั้งคณะรับผิดชอบ แต่ว่าเราขอมอบออกกฎหมายให้รัฐมนตรีแต่ละคนรับผิดชอบงานนั้น กระผมว่ายังไม่สมควร กระผมก็ไม่คัดค้านแต่ขอเสนอ ๓ ประการนี้เพื่อที่ประชุมจะได้พิจารณา ขอบคุณครับ

พันตรี เลิศ เกษรคำ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมจำเป็นต้องคัดค้านร่างกฎหมายฉบับนี้ ตามเหตุผลที่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกที่อภิปรายคัดค้าน แต่กระผมมีข้อที่จะคัดค้านเพิ่มเติมก็คือ โดยปกติแล้วคณะรัฐมนตรีนั้นน่าที่จะทำใ้ได้อยู่แล้วโดยทางอ้อมคือไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายฉบับนี้ คือหมายความว่า คณะรัฐมนตรีอาจจะมอบหมายให้รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดไปตัดสินใจเรื่องนั้นเรื่องนี้มา แล้วจึงนำเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี การที่กฎหมายร่างมาแต่เดิม ๆ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัยเหตุการณ์ทั้งหลายทั้งปวงนั้น ก็เนื่องจากว่าต้องการความคิดเห็นของรัฐมนตรีแต่ละท่านเป็นการส่วนรวม ต้องการให้รัฐมนตรีแต่ละท่านได้อภิปราย เพราะการอภิปรายนั้นเป็นการสร้างความหลักแหลม ความมองเห็นแง่มุมต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกฎหมายจึงมิให้ผู้ใดผู้หนึ่งมีอำนาจ ต้องการให้รัฐมนตรีได้อภิปรายกันในคณะรัฐมนตรีจึงได้ตัดสินใจออกมา เมื่อท่านผู้หนึ่งผู้ใดไปมีอำนาจเต็มแล้วก็เป็นกรณีพิเศษของกฎหมายอย่างแน่ชัด เพราะเหตุว่าท่านผู้นั้นมีอาจจะตัดสินใจโดยลำพังแต่ผู้เดียว ไม่ได้ฟังคำอภิปรายของรัฐมนตรีร่วมคณะ ซึ่งเป็นการผิดเจตนารมณ์ในการร่างกฎหมายฉบับเดิม ๆ ทั้งหลาย ซึ่งมีเป็นจำนวนมาก ถ้าหากว่าท่านจะทำเป็นระเบียบภายในเพียงว่าให้รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดไปพิจารณาเรื่องนั้นมาแล้วก็มาเสนอคณะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีจึงอภิปราย หรือว่าพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง เรื่องราวต่าง ๆ ก็อาจจะง่ายลง

อีกประการหนึ่ง กระผมอยากจะพูดเพียงสั้น ๆ ว่า กฎหมายฉบับนี้กระผมคิดว่าเป็นการผิดหลักการในการร่างกฎหมาย และกระผมคิดว่าไม่ทราบว่ากฎหมายชนิดนี้จะมีที่ใดในโลกหรือเปล่า ก็คือว่าถ้าหากมีการมอบอำนาจเช่นนี้ได้แล้วไซ้ กระผมคิดว่าสภานี้อาจจะออกกฎหมายชนิดหนึ่งขึ้นมาได้ คือว่าอาจจะมอบอำนาจในการออกกฎหมายให้แก่กระผมเป็นผู้ออกกฎหมายแต่ผู้เดียวก็คงจะได้ เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่สำคัญ เพราะฉะนั้นก็จึง

มอบให้นายเลิศ เกษรคำ เป็นผู้ออกกฎหมายฉบับนี้แต่ผู้เดียว ถ้าอย่างนั้นแล้วไซ้ เรื่องต่าง ๆ ก็จะวนวาย เพราะว่าการออกกฎหมายนั้น ก็ต้องการความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกของบรรดาคณะทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งมีความรู้ความสามารถในทางต่าง ๆ กัน ท่านเองเดียวกับคณะรัฐมนตรีซึ่งมีความรู้ความชำนาญในคำต่าง ๆ ต้องการความคิดเห็นอย่างยิ่งในการที่จะสรุปปัญหา ในการตัดสินปัญหาของชาติบ้านเมือง ไม่ใช่ตัดสินบ้านเมืองโดยบุคคลคนเดียว คือ รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใด กระผมขอให้ความเห็นเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณมากครับ

นายฉวง เอี่ยมศิลา : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมก็อยากจะนั่งเฉย ๆ เล่น เพราะเข้าใจว่ามันสมองของเพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ในสภานี้ย่อมจะมีความคิดความรู้สึกคล้ายคลึงกัน ไม่จำเป็นต้องแสดง รู้สึกว่าจะต้องเหมือนกัน เจริญมาได้ฟังตอนแรก คุณงามไฉนมากกล่าวในตอนแรก เหตุผลทุกอย่างเกือบจะครบถ้วน แต่จะฉีกไปนิดหนึ่งที่กระผมรู้สึกว่าไม่เห็นชอบด้วยตรงที่ท่านพูดเป็นท่านลงชมเชยว่าเป็นภาระจ่ายอำนาจ เขาหลักของระบอบประชาธิปไตย กระผมคิดว่าถ้ากระผมจะนั่งเฉยไม่พูดเสียก็รู้สึกว่าจะไม่เหมาะสม แล้วบังเอิญมีเพื่อนรักท่านหนึ่ง เกิดมาสนับสนุน ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลยว่ามีน้อยเกินไป คือ พลโท กานต์ ท่านประธานครับ บังเอิญกระผมเคยอยู่ในสภานี้มาทีมนาน ตั้งแต่สมัยที่เป็นผู้แทนราษฎร เคยทรงเคยเรียน และเคยได้พูดในสภานี้ด้วยตัวเองว่า ถ้ากฎหมายใดเอาอารมณ์เข้าไปใส่ในกฎหมายเป็นกฎหมายซึ่งเรารู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ถ้าหากว่ามีเรื่องบางอย่างจุก ๆ จิก ๆ เข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีทุกเรื่อง ถ้าไม่เสียเวลานั้นกระผมว่าถูกต้อง เรื่องอะไรที่ไม่สำคัญยอมทิ้งไปเสีย แต่ในร่างนี้เนื้อหาสำคัญ คือเกี่ยวกับเรื่องการเงินเป็นหยาดเหงื่อของประชาชนทั้งประเทศ จะเป็นการเอาไปตอบแทนให้ใครสักคน และบางสิ่งบางอย่างนั้นกระผมถือว่ายังไม่สำคัญเท่าไร สำคัญว่ามอบอำนาจ

ให้แก่อำนาจหนึ่งจะใช้จ่ายเงินหรือหาเงิน ไปกู้เงินหลายสิ่งหลายอย่างได้
 ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าทุกคนเป็นเหมือนอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังในปัจจุบันซึ่งกระผมให้ความเคารพให้ความนับถือเป็นพิเศษอยู่ แต่
 นั้นแหละก็ผิดหลักของการออกกฎหมาย การมาออกกฎหมายไปมอบให้แก่อำนาจ
 หนึ่งซึ่งกระผมก็คิดว่าคงจะไม่ใช้ท่านที่บรรลุนิติภาวะ และเป็นพระอรหันต์
 ย่อมมีอารมณ์อยู่บ้างไม่มากก็น้อย การมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งยังไม่ใช้พระ
 อรหันต์ได้ใช้อำนาจของตนเองตัดสินปัญหา จะใช้จ่ายเงินกี่ล้านบาท ๑๐
 ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท หากเงิน หรือจ่ายเงินทุกอย่างได้ กระผมรู้สึก
 เป็นการหมิ่นเหม่มาก รู้สึกไม่สบายใจจริง ๆ ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับ
 นี้จะไปมอบอำนาจให้รัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งมีอำนาจจะกระทำอย่างนั้นอย่าง
 นี้ได้เกี่ยวกับเรื่องการเงินด้วย แต่ก่อน ๆ นั้นเงินไม่กี่ล้านบาท ต้องเข้าสู่ที่
 ประชุมคณะรัฐมนตรี ได้ปรึกษา ได้รับมติชอบร่วมกัน ก็จริง ถึงแม้ท่านจะรับ
 มติชอบร่วมกัน แต่ถ้าท่านไปมอบอำนาจให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ ท่านเล็งร่าง
 ระเบียบทุกอย่างที่เคยเป็นมาเหมือนดังที่เพื่อนสมาชิกหลายท่าน ที่คุณนามได้
 กล่าว คุณसानนท์ได้กล่าว คุณเลิศได้กล่าว หรือท่านผู้ว่าราชการจังหวัด
 นครพนมได้กล่าว อันนั้นเป็นเหตุผลที่ถูกต้องแล้ว แต่อย่างไรก็ตาม กระผมขอ
 เน้นในคำที่ว่า "การออกกฎหมายโดยอำนาจของคนเข้าไปใส่" และโดย
 เฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการเงินด้วย กระผมรู้สึกไม่สบายใจ กระผมคิดว่า
 เมืองไทยของเรา เกิดปัญหาเรื่องการฉ้อราษฎร์บังหลวงหลายอย่าง เพราะ
 ระเบียบของเราไม่รัดกุมพอ ไม่มีการควบคุมกันอย่างเพียงพอจึงเป็นช่องโหว่
 ให้มีการกระทำอะไรหลายสิ่งหลายอย่าง จึงได้มีการฉ้อราษฎร์บังหลวงเกิดขึ้น
 เมื่อเราจะออกกฎหมายมอบให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งยังมีอารมณ์ของมนุษย์
 ปรกติอยู่ ได้กระทำอย่างนี้ เท่ากับเราไม่ปิดช่องโหว่อันนั้น นี่แหละเป็นสิ่งที่
 ทำให้กระผมไม่สบายใจอย่างยิ่ง กระผมมองเห็นเหมือนกันว่าคณะรัฐมนตรีใน

ปัจจุบันนี้เชื่อมั่นในความบริสุทธิ์ และก็ไม่อยากให้มีการประชุมอะไรบ่อย ๆ หลายเรื่อง ถ้าหากเรื่องจุก ๆ จิกๆ กระทบไม่ว่า แต่ถ้าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเงินซึ่งเป็นบทบาทหนึ่งของประชาชนทั้งประเทศ เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาโดยใครครวญโดยรอบคอบ น่าจะเข้ามาสู่ที่ประชุมขอให้เพื่อนสมาชิกได้ไปครุฑในร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ใช่เงิน ๒ - ๓ ล้านบาท ต้องเข้าสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เงินเท่าไรก็ได้ ถ้าหากคณะรัฐมนตรีได้ไปมอบอำนาจให้แล้ว กระผมรู้สึกไม่สบายใจจริงๆ ครับ กระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า ไม่สามารถจะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ขอขอมุขครับ

นายสอาด ปิยวรรณ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติทุกท่าน. กระผม สอาด ปิยวรรณ เป็นที่ทราบกันว่าคณะรัฐมนตรี
ของเราในขณะนี้มียุทธศาสตร์ ๑๔ ท่านนะครับ ตามธรรมเนียมปฏิบัติของรัฐมนตรี
จะมีทั้งหมดประมาณ ๓๑ ท่าน แต่เดี๋ยวนี้รายชื่อยังไม่ลงตัว เหลืออยู่ ๑๔ ท่าน
๑๔ ท่านเดี๋ยวนี้ ท่านกำลังจะออกพระราชบัญญัติมอบอำนาจให้รัฐมนตรี
รับผิดชอบลงไป หมายความว่า ให้เล็กลงคนลงไป เรื่องนี้กระผม
รู้สึกว่าไม่สบายใจ ท่านคงอยากจะทำทำไมไม่สบายใจ กระผมเป็น
ห่วงชาติบ้านเมือง ถ้าเกิดคณะรัฐมนตรีมอบอำนาจให้คนใดคนหนึ่งไปแล้ว
เกิดคนนั้นมีความคิดวิปริต ขอโทษนะครับ ไปทำในสิ่งที่ไม่ดีไม่งามเกิดขึ้นมา
ในชาติของเรา ประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของเราก็จะไป
ไม่รอด กระผมห่วงเรื่องนี้ นอกจากนั้นแล้วกระผมคิดว่า ถ้าหากคณะรัฐมนตรี
เดี๋ยวนี้เกิดมอบอำนาจให้คนใดคนหนึ่งไป ความหมายของรัฐมนตรีคนนั้น
ก็หมดไป อำนาจหรือหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบก็เป็นอันหมดไป ฉะนั้นกระผม
คิดว่าคณะรัฐมนตรี ถ้าคิดไปอย่างนี้ก็คงจะนึกขึ้นมาได้เหมือนกันว่า อาจจะ
เป็นการพลาดท่าเสียทีในการที่จะมอบอำนาจไป ฉะนั้นกระผมก็เป็นห่วงแทน
คณะรัฐมนตรีผู้คนที่คิดว่า ท่านมอบไปแล้ว เกิดอยากจะได้อำนาจคืนมาก็
ไม่ได้ นอกจากนั้นแล้วจะเห็นว่าคณะรัฐมนตรี ๑๔ ท่านเดี๋ยวนี้ กระผม
เห็นใจครับว่าท่านมีเวลาน้อย แต่ว่าท่านก็เลือกสรรบุคคลอันยอดเยี่ยม
คณะรัฐมนตรีร่วมกับท่านอยู่แล้ว เหตุไฉนเมื่อรับผิดชอบไปแล้ว ก็จำเป็นจะ
ต้องสละเวลาไปประชุมเพื่อพิจารณาความอยู่รอดของชาติ รายที่สุดกระผม
เป็นห่วงอย่างนี้ว่าคณะรัฐมนตรี ๑๔ ท่านมอบอำนาจใหม่ จะเหลือคนสองคน
หรือว่าเหลือคนเดียวขึ้นมา กระผมกลัวที่สุด คือกลัวเบ็ดเตล็ด คำว่า
"เบ็ดเตล็ด" พวกเราทุกคนก็หวาดหวั่นนะครับ ถ้าเกิดขึ้นในเมืองไทยเมื่อไร
แล้ว เราทั้งหลายนี้กระผมคิดว่าคงจะมีโอกาสมานั่งฟังได้ยากนะครับ เมื่อพูด

ถึงอย่างนั้น กระผมก็นึกขึ้นมาได้ว่าถ้าหากเกิดเหตุจกการขึ้นมา คณะรัฐบาลชุดนี้
 กระผมไม่หวัง กระผมหวังอีกคนหนึ่ง อาจจะมีมาชาวขึ้นมา อาศัยกฎหมาย
 ฉบับนี้ เป็นพื้นฐานในการที่ยึดครองอำนาจแต่อยู่เดียวในประเทศไทยขึ้นมาแล้ว
 อะไรจะเกิดขึ้น อันนี้แหละครับ กระผมเป็นห่วง เป็นห่วงจริง ๆ กลัวรัฐบาล
 ของเรานี้ ขอโทษ เมื่อกฎหมายนี้ออกไปแล้ว รัฐบาลของเราทำเสร็จ
 เรียบร้อย เกิดมีคนขึ้นมาจะทำอะไร จะเป็นใคร เราก็คงไม่รู้
 นะครับ ฉะนั้นกระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติทั้งหลายก็ได้อภิปรายไปมาก
 ส่วนมากก็เห็นด้วยในการที่อยากจะให้รัฐบาล นำกฎหมายฉบับนี้กลับคืนไป
 พิจารณากันใหม่ ถ้าเกิดปล่อยออกไปหรือเกิดรับหลักการขึ้นมาแล้ว กระผม
 คิดว่าความเสียหายจะเกิดขึ้นมากมายก่ายกองนะครับ

อีกอันหนึ่งกระผมหวังครับถ้าเกิดมาขอมติในวันนี้ กระผมคิดว่า
 สมาชิกผู้มึ่เกียรติทุกท่านที่นั่งอยู่ในที่นั่งนี้ ขอโทษ เป็นปฎิญาณ เป็นยอดของคน
 ในประเทศไทยมารวมกันนั่งอยู่ในที่นั่งนี้ กระผมเคารพนับถือมาก บุคคลที่นั่งอยู่
 ในที่นั่งนี้ วันนี้ เกิด ขอโทษนะครับ แพ้ไหวค้ขึ้นมาจะอย่างไร อันนี้กระผม
 เป็นห่วงจริง ๆ นะครับรัฐบาล กระผมเป็นห่วงรัฐบาล ฉะนั้นกระผม สอาค
 ปิยบรรณ อยากจะขอร้องถ้าหากเป็นไปได้ อยากจะขอให้รัฐบาลกรุณา
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับคืนไปพิจารณาใหม่ เสนอเข้ามาใหม่อีกครั้งหนึ่ง
 ก็ไม่เป็นอะไร วันนี้อยากจะขอร้องนะครับ เพื่อความอยู่รอดปลอดภัยของ
 ทุกฝ่าย ขอฝาก ถ้าหากจะรับกลับคืนไปได้ จะเป็นการดีเป็นอย่างยิ่ง
 ขอขอบคุณมากครับ

นายรัตน์ พนมขวัญ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติที่เคารพทั้งหลาย กระผมก็จะเป็นอีกคนหนึ่งซึ่งขอคัดค้าน
 เหตุผลก็เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติท่านอื่น ก็คือการที่จะออกกฎหมาย
 ครอบจักรวาล ครอบเอากฎหมายอื่นที่เราไม่รู้ว่าสำคัญมากน้อยเพียงใด ขอ

กราบเรียนด้วยความเคารพว่า เราเคารพในภูมิธรรมปัญญา ความซื่อสัตย์
 สุจริตของคณะรัฐมนตรีทุกท่าน กระผมบังเอิญได้มีส่วนเคยทำงาน เกี่ยวกับ
 ป่าไม้ และทราบไปถึงการอนุญาตให้สัมปทานอื่น ๆ ต่าง ๆ อีกเป็นจำนวน
 มาก จึงที่ใดกราบเรียนแล้วว่า เราพวกกระผม หรือกระผมเคารพในความ
 ซื่อสัตย์สุจริตของทุกท่าน การที่กฎหมายให้คณะรัฐมนตรี เป็นผู้พิจารณา
 เรื่องราวที่สำคัญนั้น ก็เพื่อที่จะได้อาศัยความรู้ความคิดของหลาย ๆ ท่าน
 มาพิจารณา แต่ถ้ามอบให้คนหนึ่งผู้ใดไปแล้ว ท่านผู้นั้นอาจจะซื่อสัตย์
 สุจริต แต่บางอย่างอาจจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และถาไต่ทำลงไปแล้ว เกิด
 ความเสียหายแก่ชาติ ท่านรับผิดชอบร่วมกันก็จริง แต่ชาติเสียหายเสียแล้ว
 กระผมขอยกเรื่องเดียว คือเรื่องสัมปทาน สัมปทานที่รัฐควรจะได้เงินสัก
 จำนวนหนึ่ง อาจจะได้อีกจำนวนหนึ่งจากบุคคลซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือ
 บุคคลเห็นแก่ประโยชน์ซึ่งอาจจะมาจากที่ไหน เมื่อไร เพราะกฎหมายฉบับนี้
 ก็จะไร้ต่อไป เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนย่อ ๆ เพียงแค่นี้ครับ ผล
 ประโยชน์ของชาติจะเสียหาย ชาติบ้านเมืองจะเสียหาย กระผมขอคัดค้าน
 ขอขอบคุณครับ

นายสงสุข ภัคเกษม : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 สงสุข ภัคเกษม กระผมได้ฟังท่านสมาชิกหลาย ๆ ท่าน บอกว่าไม่สบาย
 เพราะมีความห่วงใย เพราะว่าถาหากแย่งชิงกันไม่สบายเสียหายหมดแล้วเดี๋ยวก
 ก็จะไม่มีโอกาสได้มานั่งทำงานเพื่อรับใช้ประเทศ สำหรับขอคัดค้านต่าง ๆ
 นั้นกระผมคิดว่าเป็นข้อสังเกตที่ดี ในการที่จะได้มีการพิจารณากันในสภาแห่งนี้
 แต่กระผมใครที่จะขอประธานอนุญาตต่อท่านประธานว่า กระผมอยากจะนำ
 เรื่องขึ้นมาหารือกับท่านที่ใดกล่าวกันมาแล้ว ถึงข้อปัญหาที่ท่านไม่เห็นด้วยและ
 ท่านขอคัดค้าน กระผมใครที่จะขออนุญาตท่านประธานได้อานมาตรา ๕ แห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ "มาตรา ๕ ในกรณีที่กฎหมายกำหนดให้การก

ยืมเงิน การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ค่าดำเนินการ ค่าเช่า ค่าบริการ
 การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์หรือจำหน่ายทรัพย์สินหรืออสังหาริมทรัพย์ การออก
 พันธบัตร การเพิ่มหรือลดทุน การจัดหางบลงทุน การจัดให้มีบำนาญบำนาญ
 หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการดำเนินการอื่นใดขององค์การของรัฐบาลหรือ
 กิจการของรัฐ ต้องได้รับความเห็นชอบ อนุญาต อนุมัติ หรือการกำหนดจาก
 คณะรัฐมนตรีก่อน คณะรัฐมนตรีจะมอบอำนาจ โดยประกาศในราชกิจจา-
 นุเบกษาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้ให้ความเห็นชอบ อนุญาต
 อนุมัติ หรือกำหนดแทนคณะรัฐมนตรีก็ได้" อันนี้คือข้อความที่กระผมใครจะนำ
 มาเรียนหรือต่อที่ประชุม กระผมได้พิจารณาว่า การที่เราจะแก้ไขปัญหามา
 ประเทศในทุกวันนี้ ตามประเพณี ตามระเบียบ ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้น ถ้า
 หากว่าเราจะไปสลับที่รับฟังปัญหาต่าง ๆ ให้ไกลจากป็นเพียงสักหน่อยหนึ่งไป
 อยู่ในชนบทที่ห่างไกล เราจะได้เห็นว่าวิธีการปฏิบัติต่าง ๆ นี้ มักจะไม่
 สามารถตอบสนองหรือแก้ไขปัญหาของประชาชนได้ทันที่ เรามักจะมีการ
 พูดถึงระบบราชการ ระบบบริหารที่ล่าช้า เรามักจะได้ยินคำโบราณที่มักจะ
 กล่าววว่า "กว่าดีจะสูงงาก็ไหม้" เรามักจะได้ฟังเรื่องราว ที่เกี่ยวกับการ
 แก้ไขปัญหาการสูญเสียอันเนื่องมาจากภัยธรรมชาติต่าง ๆ นานา น้ำท่วมปีนี้
 พนัง เขื่อนฝาย เขื่อนกันน้ำของราษฎรพัง กว่าจะได้ซ่อม กว่าจะได้เงิน ก็
 ปรากฏว่าน้ำป่าใหม่กำลังไหลทะลักและบาลงมาแล้ว นี่คือความจริงครับเพราะ
 ฉะนั้นกระผมใครที่จะขออนุญาตหรือว่า ในทางบริหาร ผู้บริหารเป็นผู้กำหนด
 นโยบาย กระผมใครที่จะขอเรียนถามว่า ในการแบ่งการปฏิบัติงานรับใช้
 ประเทศชาติในฐานะผู้บริหารกับปฏิบัติ เมื่อมีการกำหนดนโยบายลงไปนั้นจะ
 มีสักกี่เรื่อง กี่นโยบายครับ ที่ได้รับการตอบสนองอย่างทันที่ที่ กระผมใคร
 ที่จะกราบเรียนท่านประธานสภาว่า เมื่อไม่กี่วันมานี้ กระผมและเพื่อน
 สมาชิกท่านหนึ่งได้แปรญัตติ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาการ เศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ คัดในข้อที่เกี่ยวกับการที่จะขออำนาจเพื่อพิจารณาเงินงบประมาณตามโครงการต่าง ๆ ในสภาแห่งนั้น เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันก็เป็นเรื่องที่ดีมากยากเย็น เป็นเรื่องที่ดีก่อให้เกิดการลาซา เป็นเรื่องที่ดีก่อให้เกิดงานใหม่ ในขณะที่ถ้อยยังไม่ทันจะสุด ท่านประธานครับ ถ้าหากว่าเราจะพิจารณาถ้อยคำอย่างละเอียดตามมาตรา ๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เรื่องทุกเรื่อง ที่คณะรัฐมนตรีจะให้อำนาจแก่รัฐมนตรีนั้น เป็นเรื่องที่ได้มีการพิจารณา เป็นเรื่องที่ได้มีการกำหนด และวางเป็นนโยบายแล้ว รัฐบาลที่ขึ้นมาบริหารประเทศ ถัดไปกำหนดนโยบายว่าจะดำเนินการในการลงทุน ส่งเสริมการลงทุน ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ ในการที่จะดำเนินการ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ รัฐบาลเป็นผู้กำหนดนโยบายอย่างนี้ออกมา เมื่อกำหนดนโยบายแล้ว และการมอบอำนาจให้แก่รัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งไปตามมาตรานี้แล้ว รัฐมนตรีนั้นจะไปดำเนินการอะไรนอกเหนือไปจากนโยบายที่รัฐบาลนั้นกำหนดไม่ได้ ถ้ายังจะค้นหุรงทำ รัฐมนตรีนั้นจะอยู่ในคณะรัฐบาลไม่ได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเรียนว่า ถ้าหากเราจะให้องค์กรปฏิรูปประเทศซึ่งรวมกันอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเปลือกหอย เนื้อหอย และอังกาบหอยนั้น ขึ้นมาแก้ไขปัญหาของประเทศไทยจริง ๆ แล้ว เราก็ควรที่จะได้ล้มและเลิกคิดถึงระเบียบแบบแผนประเพณีที่เราปฏิบัติกันมา เราเปลี่ยนแปลงการปกครองกันมาตั้งแต่ปี ๒๔๗๕ ๘๐ กว่าปีแล้ว ประเทศของเราก้าวหน้ามาได้แค่นี้ ไม่ใช่ก้าวหน้ามาด้วยจารีตและระเบียบแบบแผนประเพณีเหล่านั้น แต่เติบโตขึ้นโดยธรรมชาติของสังคมที่พึ่งจะเติบโตขึ้นมาด้วยตัวของตัวเองเท่านั้น เพราะฉะนั้นระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ที่ผ่านมาเป็นร้อยปีจน เคยบั้นบัน เคยบอกเราแล้วว่าประเทศจะไปไม่รอด เราจึงมีการปฏิรูปกันขึ้นมา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะไปบอกฐานะของผู้บริหารประเทศหรือรัฐบาลว่า รัฐบาลคือผู้กำหนดนโยบาย แต่ในทางปฏิบัติเมื่อมีประเทศว่างไว้อยู่ว่าจะต้องมีรัฐมนตรีเป็นผู้ให้

ความเห็นชอบและอนุญาตหรืออนุมัติแล้ว ถ้าหากว่าจะต้องนำเรื่องกลับเข้าไป
สู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ทั้ง ๆ ที่คณะรัฐมนตรีนั้นได้กำหนดนโยบายออกมาหมด
สิ้นแล้ววานโยบายของรัฐบาลนั้นจะมี ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕ เสร็จแล้วก็
เอาเรื่องกลับขึ้นไปพิจารณาให้เป็นไปตามว่าเรื่องที่ ๑ - ๒ - ๓ - ๔ - ๕
ผิดถูกแค่ไหนอีก ถ้วยยังไม่ทันจะสุกหรือกรับ งามก็จะไหม้ งามของเมืองไทยนี้
ไหม้มาแล้วไหม้มาอีก ไหม้มาหลายยุคหลายสมัยเหลือเกิน ก็อย่าให้ไหม้
อีกครับในยุคของเรา นี้ กระผมจึงใคร่ขอหารือ ประการหนึ่ง และขอให้ท่าน
ทั้งหลายที่บอกว่าไม่สบายเลยนี้ช่วยพิจารณาหน่อยครับว่า ข้อเสนอที่กระผมได้
กราบเรียนนี้กระผมอยากให้เห็นระบบการทำงานการบริหารประเทศของเรา
ที่เชื่องช้ามาเป็นเวลา ๔๐ กว่าปีแล้วนี้ ทำอย่างไรครับจึงจะให้ก้าวไปสู่
เป้าหมายข้างหน้าเพื่อการพัฒนาและความเจริญของชาติได้ทันตาเห็นของคน
ยุคเรา ขอขอบพระคุณครับ

พลโท ไสว ความดี ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ผมเองก็ไม่อยากจะอภิปรายอะไร แต่ฟัง ๆ แล้วรู้สึกรำคาญ ก็
เลยต้องอภิปรายสักเล็กน้อย กล่าวคือการออกวางพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเห็น
เข้าแล้วตั้งแต่แรกรู้สึกหนักใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าตั้งแต่มีสภามาแล้ว ยัง
ไม่เคยมีกฎหมายท่านองนี้บังเกิดขึ้นเลย และเหตุผลของรัฐบาลที่ชี้แจงให้พวก
เราสมาชิกทั้งหลายได้ฟังนั้นมีกล่าวเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง ส่วนสมาชิกผู้มี
เกียรติทั้งหลายเท่าที่อภิปรายไปแล้ว เราจะเห็นว่าน้ำหนัก และมีเหตุผล
อันควรจะรับฟัง รัฐบาลแถลงครั้งเดียว แล้วก็ไม่ได้แถลงโต้ตอบหรือชี้แจงให้
พวกเราสบายใจจากกฎหมายฉบับนี้ออกแล้วจะคืออย่างที่ท่านสมาชิกได้กล่าวหรือ
คืออย่างที่รัฐบาลได้ชี้แจง ผลเสียรัฐบาลไม่เห็นกล่าวเลยว่ามีผลเสียอะไรบ้าง
ท่านกล่าวแต่ผลดี กฎหมายฉบับนี้เท่ากับลบกลางบรรดากฎหมายต่าง ๆ ที่ทาง
สภานี้ได้มอบอำนาจให้รัฐบาลได้ประชุมปรึกษาเพื่อความรอบคอบ เพื่อความ

เป็นอยู่ เพื่อความอยู่รอดของประเทศ แต่กฎหมายฉบับนี้จะลบล้างไปเกือบ
 หมกคลืน เพื่อให้อำนาจแก่รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงใดกระทรวงหนึ่งหรือรัฐมนตรี
 คนใดคนหนึ่งไปดำเนินการได้โดยเสรี การปกครองแบบประชาธิปไตยนี้
 เรากำลังจะเป็นกันมาตั้งหลายสิบปีแล้ว แต่เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออก ท่านทวน
 กลับอีกทีคิดว่าจะเป็นการขัดแย้งในระบบประชาธิปไตยบ้างหรือไม่ ไม่มากก็
 น้อย การที่สภามอบให้รัฐบาลได้มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งคณะตาม
 รัฐธรรมนูญ แต่กฎหมายฉบับนี้ออกมาไปมอบให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งรับผิดชอบ
 จริงอยู่ แม้ในกฎหมายฉบับนี้จะกล่าวว่าไม่พ้นความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรี
 ก็ตาม ก็เป็นทางออกของรัฐมนตรีอื่น ๆ ว่า เอ้า เรื่องนี้มอบให้ไปแล้วนี้
 รัฐมนตรีคนนั้นก็ต้องรับผิดชอบโดยตรง เป็นผู้รับในแนวทางที่เคี้ยว ต้องรับ
 รับผิดชอบไป ถ้ามีความผิดขึ้นต้องหาทางแก้ตัว หาทางออกไม่ว่าหน้าไหนทั้งนั้น
 ครับ นี่คือการที่เราจะมีกฎหมายเพื่อให้กิจการงานสะดวก อย่างที่ว่า
 จริงผมเห็นด้วย แต่ควรจะต้องคัดเลือกกฎหมายอะไรบางอย่างที่เป็นภาระแก่คณะรัฐ
 มंत्रीมากกว่าพิจารณากฎหมายฉบับนั้นเป็นฉบับ ๆ ไป เพื่อคัดค้านอย่างนั้นผม
 เห็นด้วย นี่เหวี่ยงแหมาหมดกฎหมายก็ร้อยฉบับก็ไม่ทราบ ที่มอบอำนาจให้คณะ
 รัฐมนตรีแล้วก็ไม่ต้องคำนึงถึง เป็นการลบล้างเช่นนี้ถูกต้องแล้วหรือยัง อันนี้
 ผมไม่เห็นด้วยขอคัดค้าน ในการที่มีเรื่องเราส่งคณะรัฐมนตรีมากก็มีทางแก้ครับ
 ทำไมท่านไม่แก้ เรื่องเทคนิคเขาส่งคณะรัฐมนตรีมี ๒ กรณี คือ กรณีที่ ๑ มี
 กฎหมายบัญญัติให้ส่งคณะรัฐมนตรี อีกกรณีหนึ่ง คณะรัฐมนตรีลงมติว่าเรื่องทำ
 นองนี้ให้ส่งเขามายังคณะรัฐมนตรี เรื่องที่จะส่งเขามายังคณะรัฐมนตรี คณะ
 รัฐมนตรีก็พิจารณาว่าเรื่องใดที่ไม่จำเป็นก็อย่าส่งขึ้นมา มอบอำนาจให้เจ้า
 กระทรวงนั้นพิจารณา หรืออย่างเรื่องชกอนุญาตป่าไม่อย่างที่เพื่อนสมาชิก ไค
 ชูแจ่งก็รัฐมนตรีกินป่ามาจนมีเรื่องสอบสวนก็เขอะแยะไป เพราะมอบอำนาจ
 ตามมอบอำนาจควยยังมีอำนาจยิ่งขึ้นแล้วก็ยิ่งจะเกิดผลร้ายแก่ส่วนรวม เกิดผล
 ร้ายกับประเทศชาติ ดังที่เพื่อนสมาชิกก็คัดค้านว่าราชการกรมป่าไม้ ไคชูแจ่งมา

แล้วนั้นเป็นแต่สวนย่อยเท่านั้นนะครับ ที่นี้เรื่องที่มีกฎหมายกำหนดว่าจะต้องส่ง
 คณะรัฐมนตรี เราจะทำอย่างไร ท่านก็มีทางทำได้ คณะรัฐมนตรีก็ทำได้ ท่าน
 อาจจะตั้งรัฐมนตรีสัก ๒ ท่านหรือ ๓ ท่านไปพิจารณาเรื่องนั้นเรื่องนี้ เสร็จ
 แล้วก็นำมาเสนอว่าเรื่องนี้ได้ให้คณะรัฐมนตรีเห็นชอบอีกที ก็เป็นทางแก้ไขได้
 หรือรัฐมนตรี ๓ ท่านจะไม่วาง ท่านจะตั้งอนุกรรมการคณะทำงานของ
 คณะรัฐมนตรีขึ้น เรื่องนั้นคณะทำงานไปทำ เรื่องนี้คณะกรรมการไปทำแล้ว
 มาเสนอในคณะรัฐมนตรี เรื่องที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาจะโต้ตอบกันในคณะ
 รัฐมนตรีก็น้อยลงเพราะเจ้าหน้าที่ไปดำเนินการในเบื้องต้นให้แล้ว ก็เป็นการ
 คัดพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้ทั้งในแง่กฎหมายเราก็ทำได้ ในแง่ข้อเท็จจริง
 เราก็ก่อน แต่ออกกฎหมายฉบับนี้มาจะเป็นเครื่องมือที่ดีของนักการเมืองใน
 อนาคตเมื่อมีการเลือกตั้ง นี่แหละครับ จะทำให้ประเทศหายนะเพราะมันเป็น
 หนึ่งในตอของใครจะมาขุดไม่ได้ ฉันทันได้รับมอบอำนาจแล้ว นี่แหละครับ จะ
 เป็นเครื่องมือที่ดีของนักการเมืองในอนาคต แล้วเรื่องที่ปรากฏมาแล้ว
 ระหว่างอยู่ในอำนาจ ท่านทราบหรือไม่ว่าสามารถที่จะสั่งใช้เงินของชาติ ไป
 ปีละ ๕๐ - ๖๐ ล้านบาท ท่านทราบหรือไม่ นี่แหละครับ จะเป็นช่องทางที่ดี
 ของนักการเมืองทั้งหลาย และในนี้ก็มีนักการเมืองอยู่หลายยุคหลายสมัย ท่าน
 คงไม่ปฏิเสธนะครับ ในเรื่องท่านเองนี่ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ผมเป็นห่วง
 กังวลอย่างที่สุด ผมไม่เห็นด้วยและขอคัดค้านครับ แม้จะมีใครมาอย่างไร ผมก็
 ไม่เห็นด้วยนะครับ ผมขอความกรุณารัฐบาลได้โปรดถอนกลับไปพิจารณาใหม่
 อีกสักครั้งเถอะครับ แล้วเรื่องใดที่ท่านมีภาระมาก ท่านก็เสนอกฎหมายเป็น
 เฉพาะว่ากฎหมายเรื่องนั้นเรื่องอะไร เรื่องป่าไม้ เรื่องแร่ เรื่องอะไร
 แล้วแต่ท่านจะมอบหมายอะไรก็ว่าเป็นเรื่อง ๆ สถาบันจะได้พิจารณาได้ทุก
 ระยะเวลากฎหมายฉบับนั้นควรเห็นด้วยกับรัฐบาล ฉบับนี้เห็นด้วย ฉบับนี้ยังไม่
 ควรอะไรนี้ท่านเหวี่ยงแหมาอย่างนั้นครับ แล้วท่านตอบได้หรือไม่ว่า กฎหมาย

อะไรบางอย่างที่เขาคณะรัฐมนตรี ผมเชื่อว่าท่านตอบไม่ได้ครับ มากมายก่ายกอง เหลือเกิน แล้วให้สภานี้ไปลงกลางที่สภาแล้ว ๆ เขาชวนมาคุยก็ ถูกต้อง หรือเปล่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลาย เราควรได้พิจารณาว่า กฎหมายที่ผ่านสภาไปทั้งหลายสภาล้มลุกคลุกคลานกันไปนั้น เขาได้ชวนมาคุย ความเห็นนอกเห็นใจช่วยความดี ช่วยเหตุช่วยผล เราจะนำที่กลางลงข้างเขา เสียหมกในขณะนี้ ถูกต้องหรือเปล่า เป็นการเหมาะสมหรือเปล่า และเป็น การดีหรือเปล่า กฎหมายเพียง ๒ - ๓ มาตรา มารวมหัวรวมหางที่จะให้ ผ่านไปไม่ถูกต้อง เสียประวัติ และรัฐบาลนี้ไต่ทำดีมามากมายแล้วนะครับ นี้ ไม่ใช่แกลงขมนะ ชมด้วยความจริงใจว่าไต่ทำดีมาหลายกรณี เรื่องโรงพยาบาลก๊กี้ เรื่องปลูกป่าก๊กี้ อะไรก๊กี้ เรื่องไปสาบานต่อหน้าวัดพระแก้วก๊กี้ อะไรเหล่านี้ นี่แหละครับ รัฐบาลไต่ทำดีมาเป็นประวัติการณ์ ดีกว่าทุก ๆ รัฐบาล แต่กฎหมายฉบับนี้จะดึงขาของท่านไป เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณา รัฐบาลไต่ไต่รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปทบทวนดูใหม่อีกที อย่าไปโหวต กันในสภานี้เลย ผมขอขอบพระคุณ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : รัฐบาลจะมีอะไร ที่แจ้งหรือไม่ครับ

นายอัมพร จันทรวจิตร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน สภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย รัฐบาลขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่ท่านได้อภิปรายให้ความคิดความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเวลานานด้วยความห่วงใย รัฐบาลได้ใคร่ครวญในเรื่องนี้มาเป็น เวลานานพอสมควร กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลได้ เคยกราบเรียนต่อที่ประชุม ยอมรับว่ารัฐบาลนั้นหาใช่พระนารายณ์ดวดตาออกมา เกิดไม่ เรามีขีดความสามารถอยู่ในวงอันจำกัด เราจะต้องเร่งรัดจัดงาน เพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยพอสมควร เพราะฉะนั้นในเรื่องใดก็ตาม

ถ้าหากว่าไม่ใช่เป็นปัญหาในนโยบายสำคัญอย่างยิ่งยวด ที่จะนำเข้าไปสู่การพิจารณาของคณะรัฐมนตรีแล้ว เราก็พยายามที่จะกระจายไปใหญ่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบได้รับมอบหมายไป โดยมีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งกล่าวว่าจะได้ใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินมอบอำนาจไปในเรื่องนี้รัฐบาลก็เข้าใจปัญหาเป็นอย่างดี แต่ไม่ใช่ปัญหาที่จะใช้ได้ตามที่ว่าไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ เป็นปัญหาการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรี ที่กฎหมายระบุเจาะจงให้ดำเนินการนั้นแก่รัฐมนตรีที่รับผิดชอบ หรือว่าผู้รักษาการตามกฎหมาย หรือว่ารัฐมนตรีในกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่จะต้องรับภาระในเรื่องนี้ การที่รัฐบาลเสนอเรื่องนี้มาขึ้นหาใจว่าจะดำเนินการโดยพลการ ไม่คำนึงถึงเหตุผลประการใดไม่ การที่จะมอบอำนาจตามกฎหมายใดในเรื่องใด ให้แก่รัฐมนตรีคนหนึ่งหรือหลายคนนั้น รัฐบาลก็ต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ แล้วก็ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกว่าเรามีความสำนึกในความรับผิดชอบอยู่ตลอดมา และเราเข้าใจดีว่าเราจะละเว้นที่จะไม่ปฏิบัติโดยคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมนั้นหาได้ไม่ ในเรื่องนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า กฎหมายที่ให้อำนาจหรือกำหนดให้เป็นที่หน้าของคณะรัฐมนตรีนั้นมีอยู่เป็นจำนวนเรือนพันในบางเรื่องนั้นกระผมคิดว่าไม่อยากจะให้เสียเวลาแก่ท่านทั้งหลาย เพราะว่าท่านคงจะทราบดี ไม่มีความจำเป็นหรือความสำคัญถึงกับจะต้องใช้เวลาของคณะรัฐมนตรีเลย ซึ่งท่านผู้มีเกียรติก็บอกเอามากว่าในที่นี้ว่าเรื่องเกี่ยวกับการกำหนดประโยชน์ตอบแทนแก่กรรมการของรัฐวิสาหกิจ เป็นต้น ในเรื่องนี้ท่านก็มีความหวังใจว่าถ้าให้อำนาจแก่เจ้ากระทรวงไปแล้ว อาจจะเป็นผลให้เกิดความเหลื่อมล้ำค่าสูงเพื่อที่จะหาเฟวเวอร์ (Favour) ส่วนตัวกันนั้นเรื่องนี้ในทางปฏิบัติกระผมขอกราบเรียนว่า เรื่องใดที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับ

การเงินแล้ว เราจะมอบให้กระทรวงการคลังซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จัดมาตรฐาน โดยสม่ำเสมอ หากได้ดำเนินการโดยพลการไม่ ในเรื่องนี้ขอที่กระผมอยากจะ กราบเรียนก็คือว่า เราได้พิจารณาวิธีที่จะดำเนินการเพื่อให้งานทั้งหลายที่จะ มานั้นทนทำให้การปฏิบัติงานที่เป็นประโยชน์ยิ่งกว่าต้องเสียไปนั้น เราควรจะ ดำเนินการในลักษณะใด กระผมขอกราบเรียนต่อเท็จจริงให้ท่านประธานและ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายทราบว่า เรื่องนี้ได้มีการหารือกับคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๒ เดือนว่าเราจะทำอย่างไร จึงจะช่วยให้งานที่ เราต้องเผชิญหรือต้องรับการอยู่นั้นได้เป็นผลลุล่วงไปดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ใน ความเห็นของรัฐบาลนั้นอยากจะให้ดำเนินการตามกฎหมาย เป็นรายฉบับไป นะครับ แต่เนื่องจากว่าถ้าเราจะรอทำเช่นนั้น กว่าเราจะดำเนินการเสร็จ กระผมขอกราบเรียนว่า ถึงหากรัฐบาลนี้จะอยู่ได้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ๕ ปี กระผมเข้าใจว่างานนี้ไม่สำเร็จ และสิ่งที่เราจะปฏิรูปหรือเราจะดำเนินการ เพื่อให้งานเมืองเราได้ก้าวหน้า ก้าวไปข้างหน้าด้วยความรวดเร็วพอสมควร และมั่นคงนั้นคงจะไม่เป็นผลอย่างแน่นอน ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาก็เห็นว่า วิธีการที่จะดำเนินการ ถ้าหากว่าทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งเป็นตัวแทนของ ฝ่ายอำนาจนิติบัญญัติได้ออกกฎหมายมา ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ฉบับนั้น ได้ให้อำนาจกับคณะรัฐมนตรีแล้ว และให้ความไว้วางใจแก่คณะรัฐมนตรีแล้ว และ คณะรัฐมนตรีก็ต้องคำนึงถึงในข้อนี้ การที่จะมอบให้รัฐมนตรีนายหนึ่งหรือหลาย นายรวมกันไปรับผิดชอบในเรื่องใดนั้นก็จะต้องพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ และต้อง ประกาศให้ท่านทราบ กระผมแน่ใจว่าเราจะไม่ประกาศในสิ่งที่ไม่เป็นผลดีแก่ ส่วนรวม หรือว่าเ็นทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายตามที่ท่านสมาชิกผู้มี เกียรติวิตกกังวลนั้นเป็นกันทั่ว อันนี้เป็นข้อที่รัฐบาลขอยืนยันกับท่านว่าจะไม่ เช่นนั้นเป็นอันขาด

โดยสรุป กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธาน และท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติว่า เรื่องที่จะมอบหมายนั้นหาได้หมายความว่า จะมอบโดย

ไม่มีขอบเขตแต่ประการใดไม่ จะเลือกเป็นเรื่อง ๆ นะครับ ในปัญหาไต่ถามเห็นว่า เป็นการ เหมาะสมและจะดำเนินการโดยลึกลงกว่า ที่จะนำเข้ามาสู่ที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งกระผมแน่ใจว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะทราบแล้วว่าการประชุมคณะรัฐมนตรีแต่ละวัน ๆ นั้น ยี่สิบยี่สิบแปดไปจนกระทั่งถึงค่ำมีทุกวัน ซึ่งกระผมแน่ใจว่า เรื่อง เหล่านี้มีหลายเรื่องที่ท่านทราบดีกว่าไม่จำเป็น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกตัวอย่างมาให้เราฟัง ๒ - ๓ เรื่องในที่นี้แล้ว ซึ่งเรื่องเหล่านั้นนะครับ คณะรัฐมนตรีไม่ประสงค์ที่จะให้นำเข้าแต่หากว่าบรรดาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องนั้นไม่มีอำนาจที่จะรับผิดชอบ ครอบงำไปถึงปัญหาที่ว่า จึงจำเป็นต้องอาศัยอำนาจของคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นหน่วยงานที่จะให้มติเพื่อที่จะได้นำไปปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าสิ่งที่ได้นำมาเสนอต่อท่านในโอกาสนี้เป็นการ เสนอเพื่อที่จะจัดการสร้างสรรค์ หากใดมีความมุ่งหมายเป็นอย่างอื่นไม่ และกระผมแน่ใจว่าผู้ที่จะเข้ามารับผิดชอบบริหารราชการต่อไป ก็คงจะไม่ฉวยโอกาสใช้อำนาจตามกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งไม่ใช่อำนาจโดยเด็ดขาดแต่จะต้องพิจารณาในคณะรัฐมนตรีเป็นเรื่อง ๆ ว่า กฎหมายฉบับใดควรจะมอบอำนาจให้แก่รัฐมนตรีนายหนึ่งหรือหลายนาย เพื่อที่จะรับผิดชอบในเรื่องนั้นต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

นางกนก สามเสน วิล ท่านประธานที่เคารพ คิฉิน กนก สามเสน วิล ถึงแม้ว่าคิฉินจะไต่ถามท่านรองนายกรัฐมนตรีโดยพยายามให้เหตุผล เพื่อจะลบเลือนความคิดเห็นของสมาชิกที่โลกความมาแล้ว ถึงแม้ว่าเหตุผลของท่านจะมีที่อยู่มากก็จริงอยู่ แต่สำหรับตัวคิฉินเองแล้ว คิฉินคิดว่าหลาย ๆ ท่านก็คงจะมองเห็นว่าไม่อาจจะลบเลือนข้อคิดเห็นที่เราเห็นว่าคุณไม่เหมาะสมสมควรของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ คิฉินไต่ถามท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านกล่าวว่า เพื่อที่จะเป็นการทำให้งานสามารถลุล่วงไปด้วยความ

LIRT

รวดเร็ว คิดฉันเห็นด้วยว่ารัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลปฏิรูป คือใจที่ว่าท่านพยายามจะปฏิรูป เพราะว่าไม่เคยมีมาก่อน แต่คิดฉันคิดว่าการปฏิรูปนั้น ควรจะเป็นการปฏิรูปเพื่อความดีขึ้น มีใจเพื่อความไม่ตีไปกว่าเดิม การทำงานของชาติเรานั้น ไม่สามารถจะก้าวไปได้อย่างรวดเร็วทันกับเหตุการณ์ ดังที่ได้มีท่านสมาชิกกล่าวมาแล้ว คิดฉันไม่คิดว่า เป็นความผิดพลาดของการประชุมคณะรัฐมนตรีหรือการวางนโยบาย ซึ่งอาจจะมียุบบ้าง แต่ไม่ใช่เป็นข้อใหญ่ คิดฉันคิดว่าระบบราชการที่เป็นมาตลอดเวลานี้ คืออุปสรรคอันยิ่งใหญ่ของการบริหารราชการแผ่นดินที่เท่าไรก็ตามแล้วจะสูงงาก็ไหม อย่างที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวไว้ระบบราชการของเราที่มีผู้ใหญ่เป็นข้าราชการประจำ งานทุกชนิด ไม่ว่าจะทำอะไร จะตัดสินใจอะไร จะจากเสมียนขึ้นมาหัวหน้าแผนก หัวหน้าแผนกก็ไม่อาจจะตัดสินใจได้ เพราะยังไม่เป็นผู้ใหญ่ ต้องไปตามผู้ใหญ่คือหัวหน้ากอง หัวหน้ากองต้องไปตามผู้ใหญ่คืออธิบดี อธิบดีต้องไปตามผู้ใหญ่คือปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงต้องไปตามผู้ใหญ่คือรัฐมนตรี เรื่องบางเรื่องคิดฉันใครขอประทานยกตัวอย่างกฎหมายฉบับหนึ่งซึ่งในขณะนี้กำลังร่างอยู่ แต่เดี๋ยวคิดฉันนึกถึงเรื่องอื่นไม่ออก นึกถึงเรื่องนี้ออก เรื่องของการให้คนรับบุตรบุญธรรม จำเป็นต้องให้รัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติ ซึ่งคิดฉันเห็นว่าถ้าเราทำอย่างนี้ อะไร ๆ ก็ไม่ทันกับเหตุการณ์ เพราะว่าเรื่องบางเรื่องไม่เห็นจำเป็นจะต้องไปถึงรัฐมนตรีเลยที่จะต้องเป็นผู้ตัดสินใจ แต่ก็ต้องไปถึง เพราะว่าคนอื่น ๆ ถึงอายุจะใกล้เกษียณก็ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พออยู่นั่นเอง ถึงแม้ว่าจะเรียนรูมาทางนั้น เป็นผู้เชี่ยวชาญในทางนั้นก็ยังไม่เป็นผู้ใหญ่พอที่จะตัดสินใจ อันนี้คิดฉันคิดว่า เป็นความล่าช้าของระบบราชการซึ่งจะเป็นจะต้องแก้ การพัฒนาชนบทในภูมิภาคของเรา ไม่อาจจะทำให้ได้ผลเป็นระยะเวลาอันสั้น คิดฉันว่าไม่ใช่อยู่ที่นโยบายของรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี อยู่ที่ระบบราชการ เราไม่ยอมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเต็มที่ที่จะตัดสินใจ เมื่อในกรณีอย่างนี้ว่าทรมหาอย่างไรถึงจะไม่ให้หน้าทรม น่าแหง ทำอย่างไรถึงจะให้หน้า ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อยู่

ในฐานะที่จะตัดสินปัญหาได้อย่างเต็มบริบูรณ์ เรื่องอย่างนี้ต่างหากที่เป็น
อุปสรรคในการพัฒนาความเจริญของบ้านเมืองเรา และคิดกันว่า ทุกคนยอมรับ
ทุกคนกับัน แต่ว่ายังไม่มีใครคิดปฏิรูปในเรื่องนี้ คิดกันจะมีความยินดีเป็น
อย่างยิ่ง ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีจะพยายามปฏิรูประบบการบริหารราชการ
แผ่นดินของข้าราชการประจำนี้เพื่อให้เกิดความรวดเร็วยิ่งขึ้น ไม่ใช่ว่ามีคณะ
กรรมการ ๑ ชุด แล้วออกไปตั้งคณะกรรมการอีก ๑ ชุด เพื่อจะดูงานซึ่งคณะ
กรรมการชุดแรกได้ทำมาแล้ว ๒ ชุดแล้วก็ยังไม่พอ ต้องไปชุดที่ ๓ เหมือน
อย่างกับที่เราได้มาปรากฏอยู่ในสภานี้ เรื่องของโทรศัพท์ จนกระทั่งผ่าน
รัฐบาลไปตั้ง ๒ สมัย ถึงรัฐบาลสมัยที่ ๓ เรื่องที่จำเป็นรีบด่วนก็ยังไม่อาจจะ
ตกลงทำได้ คิดกันคิดว่ามีหลายวิธีที่เราจะแก้ให้เกิดความคล่องตัว เกิดความ
รวดเร็วในการบริหารราชการแผ่นดิน ผลงานของท่านรัฐมนตรี งานประจำที่
อยู่ในกระทรวงนั้น ลดเสีย ให้เจ้าหน้าที่ประจำเขารับผิดชอบไป แล้วท่านใช้
เวลาของท่านเพื่อมาวางนโยบายในคณะรัฐมนตรี นโยบายที่สำคัญและจำเป็น
ที่ต้องการ ความคิดเห็นของบรรดารัฐมนตรีซึ่งมีความสามารถในหลาย ๆ แขนง
มาช่วยกันคิด คิดกันคิดว่าจะดีกว่า ถ้าเมื่อเรามอบหมายงานให้แก่รัฐมนตรี
บางท่านไปตัดสินอย่างที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้ว และมีตัวอย่าง
ให้เห็น คิดกันคิดว่า ๒ ครั้งแล้วในคณะรัฐบาลชุดนี้ ซึ่งเมื่อได้ออกนโยบายไป
แล้วในที่สุดก็ต้องล้มนโยบายนั้นเกี่ยวกับเรื่องของการศึกษา และเมื่อ ๒ - ๓
วันนี้เราจะได้พบข้อความในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับเรื่องการลดภาษีน้ำมัน ท่าน
รัฐมนตรี ขอประทานโทษ ที่คิดกันจะต้องเอ่ยกระทรวงของท่าน ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมบอกว่า เพื่อจะช่วยเหลือราษฎรต้องเดือดร้อน
ในเรื่องค่าครองชีพสูงขึ้น เพราะฉะนั้นจะพิจารณาลดภาษีน้ำมัน ๕ เปอร์เซ็นต์
ในเวลาเดียวกันนี้หนังสือพิมพ์สัมภาษณ์ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ว่า ว่าจะอย่างไร ถ้าเมื่อว่าลดภาษีน้ำมันแล้ว อะไรจะเกิดขึ้น ท่านรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าในกรณีอย่างนั้น รายได้ ๒๐๐ ล้านบาทก็จะขาดไป และได้กำหนดรายรับจากภาษีนี้ไว้ในงบประมาณรายรับแล้วด้วย ถ้าเมื่อทำอย่างนั้น อีก ๒๐๐ ล้านบาทจะไปหาจากไหน ขนาดที่ยังไม่ลด ๒๐๐ ล้านบาทก็ยังต้องไปกู้เขาเป็นเงินตั้งหลายหมื่นล้านบาท คิดฉันคิดว่าการที่เราจะมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีคนหนึ่งคนใดตัดสินใจปัญหาบางอย่างเองนั้น เป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายของประเทศตามที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวมาแล้วมากกว่าจะเป็นความดีของประเทศ ทั้งตัวอย่างที่ฉันได้ยกมาเรียนมาข้างต้นนี้ เพราะฉะนั้นฉันเห็นด้วยกับท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ขอให้คณะรัฐบาลได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับไปพิจารณาเสียใหม่ และทางที่สุดโปรดอย่าลืมพิจารณาปฏิรูประบบราชการประจำ คิดฉันคิดว่าจะได้ประโยชน์มหาศาลมากกว่าที่จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้มาเพื่อมอบอำนาจให้แก่รัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใด ขอพระคุณค่ะ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มีท่านผู้ใดต้องการอภิปรายอีกครั้ง รับเชิญคุณวิมล ครับ

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เดิมที่ฉันคิดว่าวันนี้ก็สบาย ๆ ก็ แค่มานั่งสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งท่านสองท่านในสภานี้ไม่คอยสบาย คิดฉันก็เคยเกิดความไม่สบายขึ้นมา โดยเฉพาะเมื่อตั้งท่านรัฐมนตรีชุด คิดฉันเองก็ยังไม่สบายใจมากยิ่งขึ้น ท่านบอกว่าท่านต้องใช้เวลาดัง ๒ เดือน ไปในการปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกา คิดฉันขอทราบเรียนว่าเวลา ๒ เดือน ที่ท่านมีวาระหนึ่งปรึกษากันนั้น ท่านเอาไปปฏิบัติราชการแผ่นดินจะได้งานมากกว่านี้ไม่ต้องมานั่งรอกันว่าทำไม่ได้ ทำไม่ได้ ท่านบอกวาระระยะนี้ถึงสมัยปฏิรูป คิดฉันขอทราบเรียนว่าประเทศชาติเรานี้จะเจริญได้ด้วยการปฏิรูปทางเศรษฐกิจ ไม่ใช่ปฏิรูปในทางหาอำนาจใส่ตนเอง คิดฉันขอทราบเรียนอีกว่า ท่านบอกว่าทางคณะรัฐมนตรีนั้น

มีหน้าที่ย่างนโยบายสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า นโยบาย
 นั้นเป็นสิ่งกว้าง ๆ ที่วางไว้ แต่ตามมอบอำนาจให้กับรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งไป
 ทำนั้น จากนโยบายกว้าง รัฐมนตรีจะสามารถนำนโยบายนั้นไปใช้ในทาง
 แฉกการใส่ตนเองได้ทันที ด้วยเหตุผลตั้งที่สมาชิกหลายท่านได้กราบเรียนมา
 แล้ว และสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งก็ได้พูดตรงกับหัวใจดิฉัน ก็คือระเบียบงาน
 ที่ยุ่งเหยิงล้าช้ายทุกวันนี้มันอยู่ที่ข้าราชการประจำ ข้าราชการประจำไม่ยอม
 รับผิดชอบในหน้าที่ของตน พูดง่าย ๆ ว่า เตะลูกผานไปให้คณะรัฐมนตรีอยู่
 เรื่อยไป งานถึงใครเล่า เพราะฉะนั้นจึงเป็นการตกลงใจของรัฐมนตรีแต่ละ
 กระทรวงเอง วางงานใครควรให้ข้าราชการประจำรับผิดชอบ แล้วตนเองนั้นก็
 ผ่านเรื่องคั่งนี้ไปเสียบ้าง แล้วขอสำคัญในกฎหมายฉบับนี้นั้นอยู่ที่มาตรา ๕ ใน
 มาตรา ๕ บอกว่า "ในกรณีกฎหมายกำหนดให้การกู้ยืมเงิน" ดิฉันจะอ่าน
 ผ่านไปนะคะ ถึง "การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์หรือจำหน่ายทรัพย์สิน หรือสิน
 ทรัพย์ การออกพันธบัตร" พวกนี้ "การดำเนินการอื่นใด ขององค์การของ
 รัฐบาลหรือกิจการของรัฐ" ตรงนี้ตีความรวมความหมายไปถึงรัฐวิสาหกิจด้วย
 ในสิ่งเหล่านั้นสามารถที่จะจัดการเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน และในวรรคต้นนั้น
 บอกอีกว่า "ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นผู้ให้ความเห็นชอบ
 อนุญาต อนุมัติ หรือกำหนดแทนคณะรัฐมนตรีก็ได้" คือในกรณีเหล่านี้ให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดก็ได้ หรือไม่กำหนดก็ได้ หรือไม่ให้
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เข้ามาเกี่ยวข้องกับก็ได้ แต่ความสำคัญที่
 ร้ายแรงนั้นอยู่ในวรรคสอง คือในการมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งนี้ จะมอบให้
 นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายตรง
 นี้ต่างหากละ ก็อนายกรัฐมนตรีอาจจะรับผิดชอบ รองนายกรัฐมนตรีอาจจะ
 รับผิดชอบร่วมกัน หรือให้รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น เป็นผู้รับผิดชอบ
 แต่ผู้เดียวก็ได้ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีทุกกระทรวงนั้น มีสิทธิที่จะกำหนดตัวเอง
 ว่าจะกู้ยืมเงินจากใคร อย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้พูดแล้วว่ากฎหมาย

ฉบับนี้มีความสำคัญเกี่ยวกับทางการเงิน อำนาจทั้งหมดคนนั้นอยู่กับเงินตัวเดียว เหนืออื่นเอง จะออกพันธบัตร จะกู้ยืมเงินจากใครก็ได้โดยรัฐมนตรีผู้รักษาการ ในกระทรวงนั้นเป็นผู้ที่ไปจัดการได้ มีอำนาจได้ คิดเงินชอกราบเรียนว่า จากงบประมาณที่ผ่านมานั้น เราก็มั่นสินมากพออยู่แล้ว ตอนไปรัฐมนตรีแต่ละ กระทรวงนั้นยังคิดจะกู้ยืมเงิน ออกพันธบัตรใหม่มากกว่านี้อีกหรือ คิดเงินอยากจะ กราบเรียนถามว่า ทุกวันนี้เรายังไรหนี้เขายังไม่เพียงพออีกหรือ ทุกวันนี้ รัฐมนตรีของเรานั้นมีข่าวในหน้ากระดาษหนังสือพิมพ์อยู่ทุกวันว่า โยนความรับผิดชอบให้แกกันและกัน ถ้ามีกฎหมายฉบับนี้ออกมาเมื่อไร รัฐมนตรีแต่ละคนจะ คอบหนังสือพิมพ์ได้ทันทีว่า ผมไม่ทราบเรื่องครับเรื่องนั้น เพราะไม่อยู่ใน เรื่องของกระทรวงผม แม่เมื่อคณะรัฐบาลนี้มีอันเงินล้มหายตายจากไปแล้ว มี รัฐบาลอื่นขึ้นมา ใครก็ตามไปถามท่าน ท่านก็บอกเรื่องนั้นผมไม่ทราบ ไม่ได้ อยู่ในกระทรวงของผม กระทรวงของผมซิคะครับก็ กระทรวงของคนอื่นไม่ได้ทุก กระทรวง เพราะฉะนั้นคิดเงินชอกราบเรียนว่า เรามีรัฐบาลไว้ทั้งคณะนั้นให้ รับผิดชอบร่วมกัน ถ้าไม่เช่นนั้นคิดเงินเองอาจจะเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ เพราะ คิดเงินบอกว่านายกรัฐมนตรีนี้ไม่รู้เรื่อง รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงนั้นไปทำอะไรก็ได้ ความใจเขา นายกรัฐมนตรีตั้งหน้าตั้งตากุมแต่นโยบาย ท่านกุมของท่านอยู่ แล้ว ไม่เคยออกมาเสียที่ว่าทำอะไรบ้าง คิดเงินจึงชอกราบเรียนว่า อำนาจนั้น ถ้าอยู่แต่ผู้ใหญ่เดี่ยวนั้นเขาไม่เรียกว่า "ประชาธิปไตย" เขาเรียกว่า "เผด็จการ" แล้วเราจะเป็นเผด็จการแห่งแรก คือเป็นเผด็จการแห่งแรกใน โลกที่เป็นเผด็จการโดยรัฐมนตรี ขอคุณคะ

นายพิศาล มุลศาสตร์สาทร : กระผมใครจะชอกราบเรียนเพื่อ เน้นให้เห็นประเด็นสำคัญ ๆ ๒ ประการครับ คือตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นั้น ไม่ใช่เฉพาะร่างพระราชบัญญัติ จะมีเพียงหน้าที่เกี่ยวกับการเงินอย่าง เดียวเท่านั้น ถ้าหากว่าเราอ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพียงแต่เรื่องการ

เงินนั้นก็เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มหาศาลแล้ว แต่ที่นี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น จะคลุมถึงกิจการทุกอย่างทุกประการที่คณะรัฐมนตรีจะพึงมอบให้ได้ เพราะฉะนั้น กระทบขอฝากให้ประชุมได้โปรดพิจารณาด้วย ไม่ใช่เฉพาะการเงิน เฉพาะ การเงินก็ยิ่งใหญ่ออยู่แล้ว ทั้งที่ท่านสามารถอภิปราย แต่นี่สามารถที่จะมอบงาน ใดทุกอย่าง เพราะถาดานอำนาจอำนาจของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะ เห็นว่ากิจการของรัฐและองค์การของรัฐ คำว่า "กิจการของรัฐ" นั้นหมาย ความว่า รัฐวิสาหกิจที่รัฐจัดตั้งขึ้นมา แต่ "องค์การของรัฐ" หมายความว่า การบริหารในทางราชการทุกส่วน ตั้งแต่ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น เพราะฉะนั้นงานนี้เป็นงานไม่ใช่เฉพาะการเงิน เป็นงานหมดทุกกระทรวง ทบวงกรม ทั้งกิจการของรัฐและทั้งองค์การของรัฐ เพราะฉะนั้นเป็นร่าง พระราชบัญญัติที่สามารถมอบได้ทุกอย่าง ไม่ใช่เฉพาะการเงินอย่างเดียว นี้ ประการที่ ๑

ส่วนประการที่ ๒ ที่กระทบขอเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบ ก็คือ ว่ากระทบขอสนับสนุนข้อเสนอของรัฐบาล อยากจะให้รัฐบาลนี้ทำงานด้วยความรวดเร็ว กระทบเห็นด้วยด้วยประการทั้งปวง กระทบสนับสนุน แต่ กระทบสนับสนุนให้รัฐบาลกระทำดังนี้ต่อพระราชบัญญัติ เมื่อที่นี้ท่านบอกว่าท่าน ได้ไปปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเวลา ๖ เดือนแล้วว่าถ้าหากจะแก้ไข กฎหมายหลายฉบับที่โตให้อ่านจนแก่คณะรัฐมนตรีนั้น ช่วงระยะเวลา ๔ ปี ที่ รัฐบาลนี้อยู่ก็ไม่อาจที่จะแก้ไขกฎหมายเหล่านั้นได้สำเร็จ เพราะฉะนั้นจึงออก กฎหมายฉบับครอบจักรวาลนี้มา ซึ่งกระทบว่าไม่ถูกต้องเหมือนกัน กระทบขอ สนับสนุนดังนี้ ท่านเชื่อเถิดว่าสมาชิกสภาปฏิรูป ฯ ขณะนี้นั้น พร้อมทั้งจะให้ การสนับสนุนรัฐบาลนี้จนใจขาดคั้น กระทบขอรับรอง เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับโต ที่ท่านว่าเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี ท่านเสนอมา แล้ว ถาดานกว่าพวกเราไม่แก้ไขเพื่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย กระทบเองขอตัดคอ

กระผมเอง ท่านเสนอมานี้ กฎหมายฉบับไหนที่เป็นข้อขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี ท่านเสนอมานี้ กระผมเชื่อว่าสมาชิกสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนี้จะให้การรับรอง แม้จะเป็นการพิจารณาในวาระเดียวทั้ง ๓ วาระ ก็ยังจะกระทำได้ กระผมเชื่ออย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอสนับสนุนว่า ท่านโปรดเสนอมานี้เถิด กฎหมายฉบับไหนที่เป็นอุปสรรคแล้ว เราจะแก้ไขให้กระผมเชื่ออย่างนี้ แต่สำหรับกฎหมายฉบับนั้น กระผมขอฝากท่านไว้เลยว่า เป็นกฎหมายที่ครอบงำเหลือเกินจนกระทั่งเรามองไม่เห็น แล้วการที่เราจะเชื่อเช่นนั้น เชื่ออยู่ว่าท่านบริสุทธิ์ แต่กฎหมายนี้ไม่ได้หมายความว่า จะใช้เฉพาะรัฐบาลคณะนี้ เป็นกฎหมายที่จะต้องใช้สลับทอด ไปจนกว่าคณะอื่นเขาจะเลิกนะครับ เพราะฉะนั้นไม่ใช่เฉพาะจะใช้สำหรับรัฐบาลนี้ กระผมขอกราบเรียนวิงวอนด้วย กระผมขอสนับสนุนให้ท่านไปเอากฎหมายบางฉบับ ที่เห็นว่า เป็นอุปสรรคมาเสนอต่อสภา แล้วสภาจะให้ความร่วมมือกับท่านจนสุดความสามารถ กระผมขอขอบคุณ

พลเอก ทวีช เสนีวงศ์ ณ อยุธยา : ผมเห็นใจรัฐบาลเป็นอย่างยิ่งในเรื่องเหตุผลที่ท่านได้แถลงไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คิดว่าจะทำให้เรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณานั้นลดน้อยลง ผมเองเคยอยู่ในคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ได้เคยประชุมหามรุ่งหามค่ำมาแล้ว สำหรับรัฐบาลนี้ผมก็เชื่อว่าคงจะเป็นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านนายกรัฐมนตรีก็ ท่านรองนายกรัฐมนตรีก็ ได้ทำงานหามรุ่งหามค่ำ ทุ่มหนึ่งยังไม่กลับบ้าน บางที ๒ ทุ่ม อันนี้เป็นความจริง และผมเองได้เคยประกาศแล้วว่าผมจะสนับสนุนรัฐบาลนี้ให้อยู่ครบ ๔ ปีให้จงได้ ไม่ถึงกับสุดใจขาดหินหรอกครับ อยู่ครบ ๔ ปีเท่านั้นละครับ ทำไมผมถึงพูดอย่างนั้น ก็เพราะต้องการขอพิสูจน์อย่างเฉียดครีบว่าเมื่อรัฐบาลนี้วางรากฐานประชาธิปไตยลงไปแล้ว ประเทศไทยนี้จะเป็ประชาธิปไตยหรือไม่ ผมขอแค่นี้ครับ อยู่

ครบ ๔ ปีไม่ถึงกับสุจริตใจขาดคั่นอย่างที่ท่านว่าเลย ที่มีปัญหาที่ว่าคณะรัฐมนตรีนี้ มีเรื่องเข้ามามากมายเหลือเกิน จึงต้องพิจารณากันตามรุ่มร่ามคำ เผมเองก็ เคยชกกับคุณวิมล เจียมเจริญ มาแล้ว แต่วันนี้คุณวิมล เจียมเจริญ พูดยก ผม เห็นควย แล้วก็ชกกันในสภานี้ครับ เจอกันข้างนอกท่านก็ทักทายผม ผมก็ ทักทายท่าน ตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการช่วยวางพื้นฐาน เรื่องกู้ เงินนั้นะครับที่ท่านอ้างมา ผมว่าสำคัญเหลือเกิน จะกระจายอำนาจหรือไป มอมอำนาจให้ใครต่อใครนี้น่ากลัวจะไม่คอยคั่นครับ เพราะฉะนั้นผมอยากจะ เสนอรัฐบาล เป็นการช่วยรัฐบาล หาทางออกให้รัฐบาล คือระเบียบวาระที่ เขาประชุมคณะรัฐมนตรีนั้นมากมาย จะแบ่งได้เป็น ๓ วาระ วาระแรกเป็น วาระเพื่อทักท้วง วาระนี้ละครับ ความจริงเราประชุมกันไปเรียบร้อยแล้วตกลงกันไปแล้วเรียบร้อยแล้ว แล้วเลขาฯ ก็ขอนำเรื่องเข้ามาเสนอคณะรัฐมนตรี อีก พิจารณาอีกว่าใครจะทักท้วงหรือไม่ ที่ว่ากันไปแล้วนั้นจะทักท้วงหรือไม่ คือเกรงจะจกกันที่ประชุมผิด เพราะหน่ออย่างนี้วาระทักท้วงนี้เสียเวลาครับ เสียเวลาไปโดยใช่เหตุ นอกจากนั้นยังมีวาระนัดทราบอีก หน่ออย่างนี้อีก เหมือนกัน ผมเคยพูดกับบรรดาคณะรัฐมนตรีร่วมคณะกับผมหลายคนว่า เสีย เวลาไม่น่าจะนำเข้ามาพิจารณาเลย ตัดออกไปเสียเถอะ ก็จะมีเหลือวาระ เดียวเท่านั้นที่คณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณา คือวาระที่เรียกว่า "พิจารณา" เพราะฉะนั้นงานที่คณะรัฐมนตรีจะประชุมนี้จะลดน้อยลงอย่างมากเพราะฉะนั้น ผมจึงอยากจะให้รัฐบาลนี้ลองไปทำอย่างที่ผมว่าดู ลองไปทำดูเถอะครับ ถ้า ท่านยังเห็นว่ายังมีมากมายรุ่มร่ามคำอยู่อีกละก็คอยว่ากันใหม่ ก็ว่ากันมา อย่างที่ท่านสมาชิกว่า หรือว่ากันมาอย่างที่จะเอาอย่างนั้นมาว่าอีก ก็คอยมาว่า กันทีหลัง ผมฟังดูแล้วน่าจะกลัวจะไปไม่ได้ อยากจะให้รัฐบาลนี้ถอนไปเสียเถอะ ครับ อยาลงมติเลยครับ เพื่อศักดิ์ศรีของรัฐบาลเอง ขอขอบคุณครับ

นายอัมพร จันทรวิจิตร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมในนามของรัฐบาล ก็ขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งนะครับว่าช่วยเกียรติของรัฐบาลให้ถลออกไป แต่ว่ารัฐบาลขอเรียนว่า เรื่องนั้นะครับไม่ใช่พิจารณาตลอด ๖ เดือนหรอกครับ เพียงแต่ว่าได้มีการพิจารณาเมื่อ ๖ เดือน แล้วคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น ได้พิจารณาใช้เวลาอยู่ที่นั่นเป็นเวลานานครับ แล้วกระผมก็อยากจะกรวยเรียนกับท่านว่าที่ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้หยิบยกขึ้นมาว่าวาระทราบก็ดี วาระพักท้วงก็คืนันต์คัดออกไปได้ ไม่ได้ครับ เพราะกฎหมายบัญญัติว่าเรื่องนี้ให้คณะรัฐมนตรีอนุมัตินะครับ คือจะไม่มี ถ้าไม่พักท้วง ก็หมายความว่าเห็นชอบหรืออนุมัติ เพราะฉะนั้นทุกอย่างที่เขามานี้กระผมอยากจะกรวยเรียนว่า กฎหมายมีจำนวนประมาณ ๒,๐๐๐ ฉบับ ถ้าสถาบันให้ความเห็นออกเห็นใจรัฐบาล กระผมคิดว่าจะต้องพิจารณากฎหมายนี้เป็นจำนวน ๒,๐๐๐ ฉบับ เพราะต้องแก้แต่ละฉบับ ๆ พวกเราในคณะรัฐมนตรีก็ดี ในส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งหลายก็ดี ได้พิจารณาแล้วว่าถ้าเราจะเอาเวลาของท่านทั้งหมดถ้าท่านยินดีเราจะทำอย่างนั้นนะครับ เราออกมา ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ฉบับ ก็แก้เพียงแต่มาตราที่ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีว่าต้องอนุมัติ คือการอนุมัตินี้ ต้องคณะรัฐมนตรีเท่านั้น เป็นอันว่าคณะรัฐมนตรีมีสิทธิที่จะมอบอำนาจไต่ นะครับ เรื่องเหล่านี้ละครับที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติที่ทางรัฐบาลเองก็คำนึงถึงอยู่ว่า จะเป็นการกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่านอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เมื่อท่านให้ความไว้วางใจต่อคณะรัฐมนตรีที่จะอนุมัติตามกฎหมายแต่ละฉบับ ๆ นั้นแล้วถ้าท่านจะกรุณาอีกสักข้อหนึ่งว่าสวนใดที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่า น่าจะไต่มอบอำนาจให้รัฐมนตรีนายหนึ่งหรือหลายนายได้รับภาระไป ก็จะช่วยให้การทำงานคล่องตัวขึ้น ในเรื่องนี้กระผมคิดว่าถ้าทางสถาบันที่พิจารณากฎหมายอีกประมาณ ๒,๐๐๐ ฉบับ จากการที่มีข้อกำหนดโดยกฎหมายวางไว้ว่า ต้องอนุมัติโดยคณะ

รัฐมนตรีครับ กระผมคิดว่าทางรัฐบาลพร้อมที่จะรับเรื่องนี้กลับไปพิจารณาแต่
 ว่าในชั้นข้อความกรุณาได้ใคร่ครวญนะครับ คือทางรัฐบาลเอง ไม่มีเจตนา
 เป็นอย่างอื่น ไม่ประสงค์เลยที่จะไปรวมอำนาจดำเนินการใด ๆ อันจะเป็น
 การกระทบกระเทือนต่อความมั่นคง ทหาร พลอภัยหรือความเจริญก้าวหน้าของ
 บ้านเมืองก็หาไม่ เราจะทำด้วยความสุจริตใจและทุกอย่างที่จะดำเนินการนั้น
 กระผมได้กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วว่า เราจะ
 พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป ให้อำนาจบริหารซึ่งท่านได้กรุณามอบให้เราแล้วนะ
 ครับ ฝ่ายนิติบัญญัติได้มอบอำนาจให้คณะรัฐมนตรีแล้ว เราซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร
 จะพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป ไม่ใช่ที่จะดำเนินการครอบจักรวาลไปทั้งอันก็
 หาไม่ และในเรื่องที่ท่านสมาชิกเป็นห่วงอย่างยิ่งเกี่ยวกับปัญหาเรื่องการเงิน
 นั้น รัฐบาลขอกราบเรียนว่า ท่านจะแปรญัตติแก้ไข ตัดทอนงานในการที่จะมอบ
 ให้แก่รัฐมนตรีนายหนึ่งหรือหลายนายในเรื่องเกี่ยวกับการกู้ หรือการยืมเงิน
 เป็นอันเด็ดขาดว่าไม่ให้มีการมอบอำนาจ ให้เป็นเรื่องของคณะรัฐมนตรีก็ได้
 ในเรื่องนี้คณะรัฐมนตรีก็ไม่ขัดข้อง ขอพระคุณครับ

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เราได้อภิปราย
 เรื่องนี้กันมานานพอสมควรแล้ว อาศัยข้อบังคับ ข้อ ๕๖ ที่ว่า "ในกรณีที่
 ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้ว จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
 ว่าจะเปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้" ผมเห็นว่าเราควรที่จะเปิดอภิปรายกันได้แล้ว ก็
 ขอความเห็นชอบของที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นควรเปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๗๓ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ท่านผู้ใดเห็นควร
 เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เป็นอันว่ามติของที่ประชุมนี้ให้ปิดอภิปราย ต่อไปนี้ผมจะขอมติของที่ประชุมว่า ที่ประชุมจะลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการมอบอำนาจของคณะรัฐมนตรี ให้แก่รัฐมนตรี พ.ศ. .... หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือเห็นด้วย ถ้าเห็นไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือนัดค้าน ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : โปรดเตรียม
โสตทัศนศึกษา โปรดใช้โสตทัศนศึกษา

(มีสมาชิกยกมือนับด้วย ๘๑ คน กยกมือนัดค้าน ๑๑๔ คน กยกมือนัดค้านไม่ออกเสียง ๒๓ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติไม่รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ คือ เรื่องที่เสนอใหม่ ผมขอตัวไปรับแขกต่างประเทศสักครู่ ขอให้รองประธานสภาคนที่ ๑ ดำเนินการต่อไปนะครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินมีกิจธุระไต่ลงจากบัลลังก์ และมอบให้นายอุกฤษ มงคลนาวิน รองประธานสภาคนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ระเบียบวาระ ๒.๑ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอนศรีราชา - สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๕๕/๒๕๖๐ วันที่ ๒ ส.ค. ๒๕๖๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๐๑๔๕

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวง
แผ่นดิน

กราบเรียน ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติ ให้ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ -
สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด กอนศรีราชา -
สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. .... คอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

จึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึก
หลักการและเหตุผลมา เพื่อให้โปรดเกล้า เสนอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ประชุม
ปรึกษาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชานินทร์ ทรัพย์วิเชียร

(นายชานินทร์ ทรัพย์วิเชียร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง
- ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ทอนศรีราชา - สัตหีบ
ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบาง
ละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะก่อสร้างเวนคืน เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง -
ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ทอนศรีราชา - สัตหีบ **เสร็จแล้ว**
สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๒๔๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ
นี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน

สายกรุงเทพ ฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี

- ระยอง - จันทบุรี - ตราด คอนกรีตราชู - สัตหีบ

ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ

จังหวัดชลบุรี

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพ ฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง -
ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด คอนกรีตราชู - สัตหีบ ในท้องที่
อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งกรม
ทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

.....
.....

LIRT

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอน ศรีราชา - สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง - และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ให้แก่กรมทางหลวง ตามแนวทางหลวงที่จะสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน ซึ่งกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอน ศรีราชา - สัตหีบ พ.ศ. ๒๕๑๓ โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดสองร้อยแปดสิบ เมตร และส่วนแคบที่สุดสี่สิบห้าเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอ และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

คุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ทานประธานที่เคารพ ทานสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช
 บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สาย
 กรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บางปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี
 - ตราด ตอนศรีราชา - สัตหีบ ในท้องที่อำเภอศรีราชา อำเภอบางละมุง
 และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ....

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอศรีราชา
 อำเภอบางละมุง และอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจที่จะต้องเวนคืนเพื่อ
 สร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - สมุทรปราการ - บาง
 ปะกง - ชลบุรี - ระยอง - จันทบุรี - ตราด ตอนศรีราชา - สัตหีบเสร็จ
 แล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระ
 ราชบัญญัติขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มี
 ทานสมาชิกทานใดจะขออภิปรายหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มี
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
 นี้หรือไม่ ถ้าท่านเห็นควรรับหลักการ กรุณาบอกผมเห็นด้วย ถ้าท่านเห็นว่าไม่
 ควรรับหลักการ กรุณาบอกผมคัดค้าน ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
 ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : โปรดเตรียม
 ใช้สิทธิครับ โปรดใช้สิทธิครับ

LIART

(มีสมาชิกกลุ่มเห็นด้วย ๑๗๓ คน กลุ่มคัดค้าน ๑ คน กลุ่มงดเว้นไม่ออกเสียง ๓ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงฉบับนี้ กรมมาธิการครั้นรัฐบาล

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง พิจารณากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ภายใน ๙ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ไม่มีเป็นอันว่ารัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญชุดการปกครอง กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ ภายใน ๙ วัน

ระเบียบวาระ ๒.๒ เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ทรายทอง บางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๔๔/๒๕๒๐ วันที่ ๒ ส.ค. ๒๕๒๐

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร. ๐๒๐๓/๑๐๑๘๘

สำนักนายกรัฐมนตรี

๒ สิงหาคม ๒๕๒๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน

กรมเรียก ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษา ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ตราด ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีและอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. .... ทอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลมาเพื่อได้โปรดเกล้าเสนอสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินประชุมปรึกษาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ชานินทร์ กรัยวิเชียร

(นายชานินทร์ กรัยวิเชียร)

นายกรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

LIART

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
 ทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ทรายคอกอนบางละมุง - ระยอง
 ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย
 อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ....

หลักการ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

เหตุผล

เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อสร้าง
 ทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ทรายคอกอนบางละมุง - ระยอง เสร็จ
 แล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระ
 ราชบัญญัติขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ ฯ

- ทรายค ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

พ.ศ. ....

.....
 .....
 .....

.....
 .....
 โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ ฯ - ทรายค ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ซึ่งกรมทางหลวงได้สำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเสร็จแล้ว ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔

.....
 .....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายกรุงเทพฯ ฯ - ทรายค ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรีและอำเภอบ้านค่าย

LIRT

อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหา
ริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางละมุง
จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ในแก
กรมทางหลวงตามแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินซึ่งกำหนดไว้ในประ
ราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ ฯ
- ตราศ ทอนบางปะกง - ระยอง พ.ศ. ๒๕๐๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระ
ราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ ฯ
- ตราศ ทอนบางปะกง - ระยอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ ทอนบางละมุง
- ระยอง โดยมีแนวทางส่วนกว้างที่สุดหารอยแปดสิบสามเมตร และส่วนแคบ
ที่สุดเจ็ดสิบเมตร ตามแผนผังที่ดินซึ่งจะได้มีคประกาศไว้ ๗ ที่ว่าการอำเภอ
และตำบลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

.....

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ทานประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ตราค ตอนบางละมุง - ระยอง ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ. ....

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี และอำเภอบ้านค่าย อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้สำรวจพื้นที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายกรุงเทพฯ - ตราค ตอนบางละมุง - ระยองเสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : มี
 ทานสมาชิกผู้มีเกียรติทานใจขออภิปรายหรือไม่ครับ เชิญคุณจงกลครับ

นางจงกล ศรีกาญจนา : ทานประธานที่เคารพ ความจริง
 คิฉันก็ไม่พูดแล้วนะคะ เรื่องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อะไรนี้แต่เห็นทุกฉบับ ๆ
 เกี่ยวกับร่างเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ทั้งนั้น คิฉันขอกราบเรียนตาม ทัว ๆ ไป
 นะคะ ไม่ใช่เฉพาะฉบับนี้ ว่ามีความจำเป็นและรีบด่วนหนักหนาหรืออย่างไร
 เพราะส่วนมากคิฉันเห็นว่ามักจะมีถนนหนทางแล้วตามที่ต่าง ๆ และคิฉันขอ
 กราบเรียนว่า การที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ทำถนนต่าง ๆ นั้น ขอเรียนว่า
 มีใครได้รับความเดือดร้อนบ้างหรือเปล่า ทั้งนี้คิฉันไม่ใคร่รวมถึงเรื่องอำนาจที่
 รัฐมนตรีท่านจะเวนคืน อะไรต่ออะไร เมื่อ ๒ วันนี้ นี้มีคนที่เขาเดือดร้อน
 เขาถึงพูด แต่สำหรับเรื่องเหล่านี้ะคะ มีใครเดือดร้อนบ้างหรือเปล่า แล้ว
 เขามีปัญญาที่จะไปร้องทุกข์ที่ไหน ทานสมาชิก คิฉันขอประทานโทษ ไม่ได้ว่า

LIRT

อะไรนะคะ ท่านรับหลักการเรื่อย ๆ แต่ท่านนึกหรือเปล่าว่ามีใครเดือดร้อนบ้าง

อีกข้อหนึ่งคิฉันขอกราบเรียนว่า ตามที่ท่านได้ทำพิมพ์เขียวแจกจ่ายไปที่ต่าง ๆ นี้ คิฉันขอกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้ พูดตามภาษาของคิฉัน คิฉันดูแล้ว สวยนะคะ สวยงาม เขียนไว้ดี ทำรูปร่างอะไรไว้อย่างสวย แต่คิฉันคิดว่าไม่เกิดประโยชน์เท่าไรหรอก เพราะฉะนั้นพิมพ์เขียวที่แจกกัน ๓๕๐ คนนี้ ไม่จำเป็นจะต้องแจก คิฉันคิดว่าไม่มีใครสนใจเท่าไร เปลืองเงินเปล่า ๆ จริงคะ ก็รู้ว่าไม่ประโยชน์ แต่อ่านไม่คอยรู้เรื่องหรอกที่พิมพ์เขียวนี้ แล้วก็ไม่มีใครสนใจด้วย คิฉันว่าอย่างนั้นนะคะ เพราะฉะนั้นอย่าพิมพ์เลยคะ เสียเงินเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ เจฟ (Safe) ก็คิดว่า ชอบพระคุณคะ

นายนาม พูนวัตร ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็เห็นเช่นเดียวกับฉบับอื่น ๆ คือว่าควรจะมีหลักการอย่างไม่มีปัญหาครับ แต่กระผมมีข้อข้องใจอยากจะขอกราบเรียนถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่าทำไมถนนสายนี้จึงต้องสร้างกันกว้างมากเหลือเกิน ก็ว่าส่วนแคบสุด ๘๐ เมตร ส่วนกว้างสุด ๕๕๓ เมตร คือกว้างมากเหลือเกิน กว้างตั้งครึ่งกิโลเมตรกว่าอย่างนี้ครับ ซึ่งในฉบับก่อน ๆ ไม่กว้างมากอย่างนี้ อย่าง สายสีผิว - ภูเขียว - ชุมแพ ก็แคบสุด ๓๐ เมตร กว้างสุด ๑๒๓ เมตร หรือสายพระแสง - พยุหะคีรี แคบสุด ๖๐ เมตร แล้วก็กว้างมากที่สุด ๒๑๕ เมตร สายกรุงเทพฯ - สัตหีบ ที่ด่านมานี้ก็แคบสุด ๔๕ เมตร แล้วก็กว้างสุด ๒๕๓ เมตร แต่ฉบับนี้แคบสุดถึง ๘๐ เมตร กว้างสุดถึง ๕๕๓ เมตร ซึ่งกว้างเหลือเกินครับ คือถ้าหากว่าไม่จำเป็นจริง ๆ แล้วกระผมไม่อยากจะให้ไปเวนคืน เป็นที่เดือดร้อนแก่ราษฎร ถ้าจำเป็นจริง ๆ แล้วก็ไม่เป็นไรครับ แต่กระผมสงสัยว่าทำไมต้องมากมายอย่างนี้ กระผมอยากจะขอเรียนถาม ขอบพระคุณครับ

คุณหญิงเลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) ท่านประธานที่เคารพ คิฉันขอเรียนตอบท่านสมาชิก คุณนาม พูนวัตถุ ก่อนว่า ทางที่กว้างที่สุด ๕๕๓ เมตรนั้นเป็นทางที่ตัดกับทางหลวง สายนครราชสีมา - สัตหีบ แล้วก็ต้องกำหนดคอนกรีตที่กว้างที่สุดก็เพื่อให้ออกมองเห็นระยะทาง คือ ไซท์ดิสแตนซ์ (Sight distance) แล้วก็เส้นทางแบบสี่แยก ซึ่งในอนาคต จะสร้างเป็นทางแยกทางระดับ เพราะฉะนั้นเพื่อความปลอดภัย กรมทางหลวงจึงได้กำหนดเขตของทางกว้างที่สุด ๕๕๓ เมตรนี้ไว้ สำหรับในอนาคตด้วย

ส่วนที่ท่านสมาชิกได้ถามว่า ทำไมต้องพิมพ์กระดาษพิมพ์เขียวนี้ ออกมาแจก เพราะว่าจะทำให้สิ้นเปลืองมากนั้น คือในเรื่องนี้เงินไปตามมติ คณะรัฐมนตรีแต่เดิมว่าในการเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน จะต้องมีการประกอบมาให้พิจารณาด้วย แล้วก็ในส่วนที่ท่านถามว่า จะทำให้ผู้ที่ต้องถูกเวนคืนที่ดินได้รับความเดือดร้อนหรือไม่ ในเรื่องนี้คิฉันขอเรียนตามจริงว่า ก็เดือดร้อนแน่นอน แต่เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ก็ต้องมี การเสียสละความความเป็นจริงที่จะต้องสร้างถนนหนทางขึ้นมา แต่ส่วนขอ กำหนดของกรรที่จะให้เงินชดเชยนั้น ก็มีการตั้งคณะกรรมการปรองดองขึ้นมา เมื่อคณะกรรมการปรองดองตกลงกันไม่ได้แล้ว จึงต้องออกร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนต่อไป ความเดือดร้อนต้องมีแน่ เพราะทุกคนก็อยากจะได้เงินมาก ไม่ชอบที่จะได้เงินน้อย ๆ แต่ว่าในฐานะของรัฐบาลก็ต้องให้ตามหลักเกณฑ์ ขอเรียนให้ทราบตามนี้ ขอพระคุณค่ะ

นายเปศลศักดิ์ ประกาศเกสัช : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเองอยากจะขอกราบเรียนเป็นข้อคิดเห็นไว้ ใน เรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน ฉบับนี้ กระผมต้องกราบขอภัยท่านสมาชิก เมื่อสักครู่ นี้ท่านหนึ่งได้บอกว่า

LIRT

พิมพ์ เขียว นั้นไม่สำคัญและสิ้นเปลืองงบประมาณ กระผมเห็นว่ามีความจำเป็น เป็นอย่างยิ่งแก่สภาพนี้ที่จะต้องพิมพ์เขียว เพราะพิมพ์เขียวนี้จะเป็นข้อสังเกตุ ใตแก่ท่านสมาชิกในสภานี้ใ้ทราบข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ประกอบคำอภิปรายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ท่านได้กรุณา อธิบายมา นอกจากนั้นในกรณีที่เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น ราษฎรมาร้องทุกข์เอา ใ้กับสมาชิกสภาหรืออะไรในกรณีที่มีปัญหาในเรื่องของการตัดทางไปนั้น ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติก็จะได้ทราบเรื่องใ้โดยวงหน้า และก็ได้ใ้มีโอกาสใ้ซักท้วง หรือพูดจา เจาจากับทางกระทรวงคมนาคมใ้ การที่เราจะต้องเสียเงินไปใ้ เรื่องพิมพ์เขียวนี้ กระผมว่าหน้าที่ของเรานั้น เป็นหน้าที่ที่จะต้องรักษาผลประโยชน์ใ้ประชาชนทั้งชาติใ้ในขณะที่เรายังไม่มีผู้แทนราษฎรโดยตรง เมื่อ เป็นอย่างนั้น กระผมว่าเงินที่เราต้องเสียไปนั้น เป็นเงินที่ไม่คิดว่าจะเป็น เรื่องสิ้นเปลืองเกินไป กับผลประโยชน์ที่เราจะใ้คุ้มครองแก่ราษฎร หรือ ช่วยเหลือใ้ขอคิดเห็นต่าง ๆ แก่รัฐบาลใ้ เพราะฉะนั้นกระผมเองไม่อยากจะ เห็นว่าสมาชิกของเราไปดึงเอาใ้ แล้วทางหน้าเราจะไม่พิมพ์เขียวใ้ ก็ อาจจะเดือดร้อนต่อไป กระผมขอกราบฝากใ้ หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณจงกล คงจะไม่โกรธนะครึบออกจากที่ประชุมนี้ไป ขอกราบฝากใ้ เท่านั้นแหละครึบ ขอพบพระคุณครึบ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาปฏิรูปการปกครอง แขนดินใ้กลับมามีมติสั่งใ้ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแขนดิน : มีท่านผู้ใ้จะขอ อภิปรายอีกหรือไม่ครึบ

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแขนดิน : ไม่มีท่านผู้ใ้ขอ อภิปราย ผมจะขอมติใ้ที่ประชุมว่า สมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้าเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกปุ่มเห็นด้วย ถ้าเห็น
 สมควรไม่รับหลักการ โปรดกดปุ่มคัดค้าน ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
 ดำเนินการครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : โปรดเตรียม
 ไซลิตีครับ โปรดไซลิตีครับ

(มีสมาชิกยกปุ่มเห็นด้วย ๑๖๔ คน กดปุ่มคัดค้าน ๓ คน กดปุ่ม
 งตเวณไม่ออกเสียง ๑ คน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้
 ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรมการครับ ท่านรัฐมนตรี
 คุณหญิง เลอศักดิ์ สมบัติศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม)
 ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอส่งคณะกรรมการสามัญ ชุดการ
 ปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : รัฐบาลขอเสนอส่ง
 คณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อ
 บังคับภายใน ๗ วัน ผู้ใดคัดค้านบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกคัดค้าน)

ประธานสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน : ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้าน
 ก็ถือว่าเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอ

เนื่องจากคราวหน้าไม่มีเรื่องที่ค้างมากมายนัก แล้วคณะกรรมการ
 ธิการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณก็ยังไม่เสร็จจนครบเพราะ
 ฉะนั้นสำหรับเรื่องที่เหลือในวันนี้ ผมขอเลื่อนไปพิจารณาในคราวหน้า ก็ได้
 เวลาพอสมควรแล้ว ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกทุกท่านที่มาประชุม ขอปิด
 ประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๕๐ นาฬิกา

LIART

ผู้จัดทำรายงานการประชุม

อุทุมพร	แก้วสดีศิลป์	พัชนี	คล้ายสุวรรณ
สายสุนีย์	พันชนะ	กัลยา	ศำรานุศิลป์
อุษา	อุณห์พิศ	ประเสริฐ	ปิ่นสิน
เรณู	อรวิญญิก	กรรณกาญจน์	เน่าจินดา
สัมพันธ์	คงเลิศ	นิภา	ภาณุกุล
ทิพพร	นุ้ยเปี่ยม	สุจิตรา	เจริญศิริ
มาลี	เหมือนรัตน์	กาญจนาลักษณ์	อุแก้ว
ชลลลักษณ์	ชรรมณล	กรรณิการ์	สิงหะฉลิน
สมชาย	คาวอุคม	สมศรี	ใจอนน้อม
มาลี	อำไพลำเลิศ	อาภรณ์	พงษ์นาค
เปรมจิต	บุญหลอ		

รายงานการประชุมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน

(กรณีการยังมีใ้ตรวจ)

รายงานการประชุมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ครั้งนี้ คณะกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมยังมีใ้ตรวจ เนื่องจากใ้มี ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๐ ใ้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๕ และสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน สิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของ รายงานการประชุมสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับ การประชุมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๒๖ บรรคสอง

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา